TEXT FLY WITHIN THE BOOK ONLY

மகா வைத்தியநாதையர்

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

எழுதியது.

இது

ஷை ஐயரவர்களின் குமாரர்

S. கலியாணசுந்தர ஐயரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

பார்த்திப௵, ஆவணிமீ

கபீர் அச்சுக்கூடம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை

 1945 [விலை அணா பத்து

முகவுரை

அவ்வப்பொழுது நான் எழுதி வெளியிட்டு வந்த சங்கீத வித்துவான்களுடைய சரித்திரங்களில் இது மூன்றாவதாகும் மகா வைத்தியநாதையரோடு பல வருஷங்கள் நான் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன் அதனால் அறிந்த பல செய்திகள் இதன்கண் தொகுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது முதலில் 'கலைமகள்' என்ற பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.

மகா வைத்தியநாதருடைய சரித்திரச் சுருக்கமொன்றை அவர் தமையனாராகிய ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி ஐயர் 'மகா வைத்தியநாத விஜயஸங்கிரகம்' என்ற பெயரிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றார். தம்முடைய இளவலின் மீதுள்ள அளவற்ற அன்பினால் அவர் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களிற் சில இக்காலத்தில் மிகைபோலத் தோற்றும். ஆயினும் அப்புஸ்தகத்திலிருந்து பல விஷயங்களை நான் அறிந்து கொண்டேன்.

சில வகைகளில் எனக்குக் குருவாகச் சொல்லத்தக்கவரும் சில விஷயங்களில் என்பால் மிக்க அன்பராக நினைக்கத்தக்கவருமாகிய மகா வைத்தியநாதையரைப் பற்றி என் ஞாபகத்திலேயே சுருண்டு கிடந்த இச்செய்திகளை இந்த உருவத்தில் வெளிப்படுத்தச் செய்த இறைவன் திருவருளைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றேன்.

சென்னை
24-12-36.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்

குறிப்பு

இதன் முதற் பதிப்பு 1936-மூ என் தந்தையா ராகிய மகாமகோபாத்தியாய தக்ஷிணாத்ய கலாநிதி டாக்டர் ஐயரவர்களால் வெளிவந்தது சங்கீத கலாநிதி யாகிய இச் சரித்திரத தலைவருடன் அவர்கள பல வருஷங் கள் நெருங்கிப் பழகியிருததலால் அவர்கள் எழுதியுள்ள இவ் வரலாறு மிகச் சிறபபுற்றிருக்கு மென்பதை நான் கூறுவது மிகையாகும. ஆங்காங்குள்ள கலாசாலைத தலைவர்களும் அபிமானிகளும் தஙகள தங்களுக்குத் தெரிந்த இடங்களில் இந்நூலைப் பரவசசெய்து எனக்கு ஊக்கமளித்துவரும் விஷயத்தில் அவர்கள்பால் நான் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்

சென்னை }
18—8—45 }

இஙஙனம
S கலியாணசுந்தரையர்

உ

கணபதி துணை

மகா வைத்தியநாதையர்

(1844 - 1893)

முன்னுரை

தமிழநாட்டில சங்கீதககலையை முறையாகப் பயினறு கர்நாடக சங்கீதததினுல விளையும இன பத்தை யாவரும நுகரும வணணம செய்த வித்து வானகளுககுள்ளே சமீபகாலததில மிகவும சிறநது விளங்கிய மகா வைததியநாதையரெனனும சங்கீத சிகாமணியின் புகழானது இநநாடு முழுவதும நிறைநதிருககிறது. மகா வைத்தியநாத சிவனென் றும அவர் வழங்கப்படுவார். அவரது இசையின இனிமையை நேரே அனுபவிதது உணர்நது இன புற்றவர்களிற் சிலர் இககாலத்திலும இருககிறார்கள். அவர்களுககுப் பழைய ஞாபகம் உண்டாகும் போதெலலாம மகா வைததியநாதருடைய நய மான இசை காதில ஒலித்துககொணடிருப்ப தாகவே தோற்றும. தஞ்சையில இருந்து விளங்கிய தாளப்பிரஸ்தாரம சாமாசாஸதிரிகள, பலலவி கோபாலையர், வீணைப் பெருமாளையர், த்ஸௌகம் சீனுவையங்கார் முதலிய பெரிய வித்துவான்களுக குப் பிறகு சிறந்த கீர்த்தியுடன் விளங்கியவர் அவர்.

இயற்கை

அழகிய பொன்னிறமான வடிவம், திருநீறும் கண்டிகையும தரித்த சைவத்திருககோலம், குளிர்ந்த பார்வை, அடககமான தோற்றம, இனிய வார்த்தைகள், காட்சிககு எளிமை, சிவபகதி ஆகிய இவ்வளவும வைத்தியநாத சிவத்தை நினைககும்பொழுது மனத்தில் ஒருங்கே தோன்றி இன்புறுததுகின்றன. அவருககு அவரே ஒப்பு. மற்றொருவரைக கணடு, 'மகா வைததியநாத சிவத்தின ஞாபகம் வருகிறது' எனறு சொலல முடியாது. அந்தக காலத்தில தமிழ நாட்டில் உலவி, தாம் கானம செய்யும் இடஙகளை யெலலாம் கநதர்வலோகம ஆககிய அநதச சஙகீத சாகரததினுடைய திறமை பிறகாலத்தில ஒருவருககும அமையவிலலை, முனபு இருநததாகவும தெரியவிலலை.

ஊரும் தந்தையாரும்

வைததியநாத சிவததைதத தன பெயரோடு சார்தது வழஙகும பேறுபெறற ஊர் வையைசசேரி எனபது. அது சோழநாட்டில தஞசாவூருககுக கிழககே திடடையெனனும ஊருககு வடககே உள்ளது, மிகவும புராதனமான சிவஸதலம, அஙகே எழுநதருளியுளள ஸவாமியின் திருநாமம அகஸதீசுவரரெனபது. அவ்வூரில தமிழிலும சஙகீததததிலும பயிற்சியுளளவர்களும சிவபகதிச செலவம வாயநதவர்களுமாகிய சிலா இருநதனர். அவாகளுள துரைசாமி ஐயரென்ற விததுவான ஒருவர். அவர் தநதையாரும சஙகீத விததுவானாக விளஙகியவர். துரைசாமி ஐயர், "பெருஞசரண்மா மறையோரும" என்று காளமேகததால திருவானைககாவுலாவிற் சிறப்பிககப் பெற்ற மழநாட்டுப் பிரகசரண வகுப்பைச சார்ந்தவர்; அவர் கௌண்டின்ய கோத்

திரத்தினராவர். பஞ்சநதையரென்பது அவரது சர்மா நாமம். பழைய காலத்திலிருந்த பெரிய சங்கீத வித்துவான்களால இயற்றப்பெற்ற தமிழ் வட மொழி தெலுங்குக கீர்ததனங்கள் பல அவருககுப் பாடம் உண்டு. தஞசை அரண்மனையைச சார்நத சங்கீத விததுவானகளுடைய கோஷ்டியிற் பெயர் பெற்றவர்களும் ஸமஸகிருதம தமிழ தெலுஙகு ஆகிய மூன்று பாஷைகளிலும கீர்த்தனங்கள இயற்றியவர்களும பல்லவி பாடுவதில திறமை உடையவர்களும வையைச சேரியை ஊராக உடையவர்களுமான ஆனை, ஐயா என்பவர்களின் பரம்பரையிற் பிறந்த ஒருவருடைய குமாரியையே அவர் பததினியாக அடைநதனர்.

துரைசாமி ஐயர் சிறநத சிவபகதர். அடிககடி திருவையாறு சென்று ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரர் சந நிதியிலும ஸ்ரீ தர்மசமவர்ததினி அமபிகை சநநிதியிலும நின்று மனமுருகிப் பகதி பரவசராகிக கீர்த்தனஙகள பாடித துதிப்பது அவருடைய வழககம. சிததிரை மாததது ஸப்த ஸ்தான உதஸவத்தில ஸ்ரீ பிரணதார்ததிஹரர் திருப்பழனம முதலிய ஸதலஙகளுககு எழுநதருளுகையில அவர் பஜனை செய்யும் கோஷ்டியோடு சேர்நது பாடிககொணடே உடன் செலவார். அவருககு நானகு குமாரர்கள இருநதனர். அவர்களுள மூனறும புதலவரே வைததியநாதையர். அவா பிறநத வருஷம குரோதி. வைததியநாதையருககு மூததவர்கள சாமபமூர்ததி ஐயர், இராமசாமி ஐயர் எனனும இருவர், இளையவர் அப்பாசாமி ஐயர் எனபவர்.

இளமைப் பருவம்

துரைசாமி ஐயர் தம குமாரர்களுககு உரிய காலத்தில சங்கீதம பயிறறுவிககத தொடங்கினர்.

அவர்களுள் இராமசாமி ஐயரும் வைத்தியநாதைய ருமே அதிற் சிறந்த அறிவு வாய்ந்தவராயினர்.

சங்கீதம் பயின்றதோடு தமிழிலும் வடமொழி யிலும் உள்ள கருவி நூல்களை அவ்விருவரும் கற்று வநதனர். வைததியநாதையருடைய சாரீரம் மிகவும் இனிமையுடையதாக இருநதது. அவரும் இராமசாமி ஐயரும் ஒருங்கே தநதையாரிடததில் இசை பயின்று வரும்போது இருவரின திறமைகளும் தந்தை யாருககு மிகக மகிழவை ஊடடின. தமககு எவ வளவு தெரியுமோ அவ்வளவையும அவவிருவருக கும துரைசாமி ஐயர் கற்பிததார். பின்பு சஙகீத லட்சண சாஸ்திரஙகளை அவர்களுககுக கற்பிகக வேண்டுமெனனும் அவா அவருககு உண்டாயிற்று. தநதை மகற்கு ஆற்றும நனறியாகிய அவையத்து முநதி இருப்பச செயலுககு உரிய வழிகளை அவர் தேடலானர். அககாலததில தஞசையைச சார்நத மகாநோனபுச சாவடியில * வேஙகட சுப்பிரமணிய ஐயர் எனனும சிறநத சஙகீத விதவான ஒருவர் இருநதார். அவர் சஙகீதப் பயிறசியும சஙகீத லட் சண சாஸதிரஙகளில சிறநத அறிவும உடையவர். அவர்பால தம குமாரர்கள இருவரையும துரைசாமி ஐயர் ஒப்பித்துக கற்கச செய்தார்.

இரட்டையர்

இளமை தொடஙகியே இராமசாமி ஐயரும் வைததியநாதையரும இரட்டையர்களைப் போலவே பழகிவந்தனர். தசரத சககரவர்ததியின குமாரர்கள நாலவருள இராமனும லக்ஷ்மணனும ஒருஙகே சேர்நது பயினறதைப்போல இவர்கள இருந்தனர். இராமசாமி ஐயருககுத் தமிழில் மிகுதியான விருப்

---

* பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயா இவாபால சஙகீதம் பயின்ற வா என்பா.

பம் உண்டு. ஆதலின் சில தமிழ்நூல்களைத் தக்க வர்களிடம் ஓய்வு நேரங்களில் பாடங்கேட்டு வந்தார். வைத்தியநாதருடைய சாரீர இனிமை இராமசாமி ஐயருடையதைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கியது. ஆயினும் அவர் இராமசாமி ஐயர்பால் மரியாதையும் அன்பும் உடையவராகவே ஒழுகி வந்தார்.

இளமையில் முதிய அறிவு

வைத்தியநாதையர் ஏழாம் பிராயத்திலேயே இராகம் பல்லவி பாடும் திறமையை அடைந்தார். ஒன்பது பிராயத்திற்குள் சங்கிரக சூடாமணி, சங்கீத ரத்னாகரம் முதலிய லட்சண நூல்களைக் கற்று ஆராய்ந்து தெளிந்தனர். அவருடைய சாரீரம் அவர் நினைத்த வழியெல்லாம் இயங்கிவந்தது, மூன்று ஸ்தாயியிலும் அது செல்லும். ஆறுகாலமும் அவர் பாடுவார் ஆதலின் லட்சண சாஸ்திரங்களில் உரைக்கப்பட்டவைகளை அவர் தாமே பழக்கம் செய்து அவ்விலக்கணங்களை அனுபவ சாத்திய மாக்கி இன்புற்றனர்.

தஞ்சை நகரத்திலும் அதனைச் சார்ந்த மெலட்டூர், திருவையாறு என்னும் ஊர்களிலும் அக்காலத்தில் சங்கீத வித்துவான்கள் சிலர் இருந்துவந்தனர். சங்கீதக் கலையின் பல துறைகளில் பயின்று தனித் தனியே ஒவ்வொரு வகையிலும் அவர்கள் சிறப்புப் பெற்று அங்கங்கே இருந்த பிரபுக்களின் ஆதரவைப்பெற்று வாழ்ந்தனர். வைத்தியநாதயருடைய தந்தையார் அவரைப் பல சங்கீத வித்துவான்களுக் குப் பழக்கம் செய்வித்தனர். அதனால் அவர்கள் பால் தனித்தனியே அமைந்திருந்த ஆற்றல்களை யெல்லாம் அவர் உணர்ந்து அத்தகைய துறைகளிற் பயின்று சங்கீதத்தின் பரப்பை நன்றாக அறிந்த னர்.

சிறிய பிராயத்தில பெரிய துறைகளிலெல்லாம் லட்சண அறிவுடன பயிற்சி வாய்ந்த அவருடைய பெருமை அப்போது சங்கீத விததுவான்களபாலும் பிரபுககள்பாலும பரவலாயிற்று. பிரபுககள் தங்தள் வீட்டில நடைபெறும விவாகம் முதலிய விசேஷஙகளுககு அவரை வருவிதது அவருடையசங்கீததைககேட்டு உபசரிதது ஸமமானம செயது அனுப்புவார்கள். அவர் பாடுமபொழுதெலலாம் உடனிருநது இராமசாமி ஐயரும பாடிவருவார். பல மகா சபைகளில அவருடைய பாட்டு நடைபெறலாயிற்று. ‘வைததியநாதையர் சங்கீதம’ எனறால திரள் திரளாக ஜனஙகள் கூடிக கேட்க வருவார்கள.

புதுக்கோட்டையிற் பெற்ற சிறப்பு

அவருடைய பததாவது பிராயமாகிய ஆனநத வருஷததில, புதுககோட்டை ஸமஸதானதிபதியாக விளஙகிய இராமசநதிரத தொண்டைமானென்னும வேநதர் அவரைத தம தர்பாரில பாடவேணடுமென்று விருமபி அழைததனர். அவர் சென்றார். பசசைமிரியன ஆதிப்பையருடைய பரமபரையினராகிய வீணை சுப்புககுட்டி ஐயா, வீணை சுப்பையர் முதலிய சஙகீத ரததினஙகள கூடிய மகாசபையில அவவிளைய சஙகீத சிகாமணி இசையமுதத்தைப் பொழிநதார். அதனை நுகர்நது இன்புற்ற யாவரும, “இவர் தெயவப் பிறவியே!” என்று கொண்டாடினார்கள. சஙகீத விததுவானகள, “இவவளவு இளமையில இததகைய தேர்சசியும சாரீர இனிமையும வாயநதவர்களைக கணடறியோம, கேட்டும அறியோம. சஙகீதத்தின தவப்பயனே இஙஙனம வநததுபோலும!” என்று கூறி மகிழ்ந்தார்கள. தம்முடைய காலமெலலாம சஙகீதததுககென்றே அர்ப்பணம் செய்து பயின்றவர்ககலலவா அதனுடைய

அருமை பெருமை தெரியும்? புதுக்கோட்டை அரசர் பின்னும் சில நாட்கள் அவரை அங்கே இருக்கச் செய்து அவருடைய சங்கீத வெள்ளத்தில் மூழ்கி மகிழ்ந்து பல உயர்ந்த ஸம்மானங்களைச் செய்தனர். அங்கே இருந்தகாலத்தில் அந்நகரில் இருந்த சுப்புக்குட்டி ஐயர் முதலிய சங்கீத வித்துவான்களிடத்தில் வைத்தியநாதையர் சங்கீத சம்பந்தமான பல விஷயங்களை அறிந்துகொண்டனர்.

தமிழ்ப்பயிற்சியை விருத்தி செய்துகொண்ட இராமசாமிஐயர் செய்யுள், கீர்த்தனம் முதலியவற்றை நன்றாக இயற்றும் ஆற்றலைப் பெற்றனர். நினைத்த பொருளை அமைத்து விரைவிற் பாடுவார். புதுக்கோட்டையில் இருந்தபொழுது மழவராயனேந்தலிலிருந்து வந்த தமிழ் வித்துவானொருவர் அங்கே அரசர் முன்னிலையில் அவதானம் செய்தனர். அப்பொழுது அந்தச் சபையில் வைத்தியநாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் இருந்தனர். அவதானம் நிறைவேறியபின்பு அதனைச் சிறப்பித்து ஒரு கீர்த்தனத்தை இராமசாமி ஐயர் இயற்றிப் பாடிக்காட்டினார். அவருடைய கவித்துவசக்தியை யாவரும் பாராட்டினார்கள்.

முத்துராமலிங்கசேதுபதி மன்னர் பாராட்டியது

தமது பதினோராம்பிராயத்தில், வைத்தியநாதையர் மதுரையில் இருந்த பல அன்பர்கள் விரும்பியபடி அங்கே சென்று ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயத்திலும் சில பிரபுக்கள் வீட்டிலும் இனிய கானம் செய்து ஸம்மானங்கள் பெற்றனர். அப்பொழுது மதுரையில் சிரஸ்தேதாராக இருந்தவரும் மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர் முதலியவர்களை ஆதரித்தவருமாகிய வேங்கடசாமி நாயுடு என்பவர் அவருடைய பேராற்றலில் ஈடுபட்டுப் பலவகையில் உதவி

புரிந்தனர். மேலூர்த் தாசில்தாராக இருந்த சீதா ராமையரென்ற கனவானும் அவரைச் சிறப்பாக ஆதரித்தனர்.

அக்காலத்தில இராமநாதபுர அரசராக விளங்கியவரும சங்கீததகதிலும தமிழிலும் சிறந்த பழக்கம் உடையவரும ரஸிகசிரோமணியுமான முத்துராமலிங்க சேதுபதிமன்னர் வைததியநாதைய ருடைய கீர்த்தியை முன்பே அறிந்திருந்தனர். வைத தியநாதையர் மதுரைக்கு வநதிருததலை அவர் அறி நது இராமநாதபுரததிறகு வருமவண்ணம தககவர் களை அனுப்பி அழைததனர். அங்கே சென்று சேதுவேநதருடைய அனபையும ஆதரவையும பெறறு அவருடைய சபையில வைததியநாதையர் பாடி மகிழ்விததனர். அவருடைய சங்கீததகதைச் சில நாட்கள் கேட்டமட்டில திருப்தியடையாத சேது வேநதர் அங்கேயே மூனறுமாதம அவரை இருக்கச் செய்தனர். வைததியநாதையர் அங்கே இருநத ஒவ்வொரு நாளும ஒரு விழாவாகவே தோனறியது. அவர் தங்கியிருநத மூனறு மாதங்களில் அவ ருடைய சங்கீதம் நாளதோறும அங்கேயிருநத சங்கீத வித்துவானகளுடைய ஆதரவிலை புதுமை யுடையதாகி விளங்கியது.

தமிழில நலல பயிற்சியுறறிருநத முததுராம லிங்க சேதுபதி அரசர் அவ்விருவர்பாலும தமிழ்ப் பயிற்சி இருததலையும இராமசாமி ஐயருக்குச செய் யுள் இயறறும ஆறறலவாய்நதிருப்பதையும அறிநது மகிழநதனர். வைததியநாதையர் பின்னும முயனறு தமிழபயினறால அப்பயிற்சி அவருடைய பெரு மையை மிகுதியாக்கும என உணர்நத சேது வேந தர் தம கருததை அவரிடம தெரிவிததனர், அன்றி யும் கநதபுராணச சுருக்கப் பிரதி ஒன்றை அவரிடம் கொடுத்து, "இந்த நூலை வாசித்துவந்தால இன்னும்

மிகுதியாகத்தமிழ்ப்பயிற்சி உங்களுக்கு உண்டாகும். அப்பால சர்க்கரைப்பந்தரில தேனமாரி பெய்தது போல இருக்கும்" என்று அன்புடன கூறினர். அதுமுதல அவர் அதனைப் பாராயணம் செய்து வந்தனர், தமிழ்ப்பயிற்சியில ஊக்கம உடையவராகித் தம் தமையனாராகிய இராமசாமி ஐயரிடத்திலும பிறரிடத்திலும பல நூலகளைக் கற்றுத்தேர்ந்தனர். இதனை இராமசாமி ஐயரே தாம எழுதிய 'மகா வைத்தியநாத விஜய சங்கிரகம்' என்ற புத்தகத்தில, "மஹாராஜா அவர்கள. . . .கந்தபுராணச சுருக்கப் புஸ்தகத்தையும முதல இலக்கியமாகச சமமானித்தார்கள. கற்பகம போன்ற கைக்கமலங்களாற் கொடுத்த நாளமுதல என்னிடத்தில இனிய தமிழ பயின்று திரியிலேற்றிய தீவட்டிபோல என்னினும் சிறந்த கலவியுடையவராய விளங்கினர்" என்று புலப்படுத்தி யிருக்கிறார். நூலகளில உள்ள நயங்களை நுண்ணிதாக ஆராய்ந்து தெரிந்து அவற்றைச சுவைதோன்ற எடுத்துரைத்தலும, மிகவும கடினமான நூற்பகுதிகளை அறிந்து எளிதில விளக்குதலும, செய்யுள இயற்றுதலுமாகிய ஆற்றலகள நாளடைவில அவர்பால உண்டாகி வளர்ச்சி பெற்றன.

எட்டையபுரத்தில் அடைந்த சிறப்பு

இராமநாதபுரத்திலிருந்து அவர் எட்டையபுரம சென்றனர். அங்கே முத்துசாமி தீட்சிதர் வமசத்தினராகிய சுப்பராம தீட்சிதரென்பவர் ஸமஸ்தான சங்கீத வித்துவானாக விளங்கிவந்தனர். வைத்தியநாதையர் அங்கே பாடி ஸம்மானங்கள பெற்றனர். அப்பொழுது இராமசாமி ஐயர் சில வித்துவான்களின் விருப்பத்தின்படி தமிழில இராகமாலிகை ஒன்று பாடிப் பல வித்துவான்கள கூடிய சபையில அரங்

கேற்றினர். அந்த ராகமாலிகை பிற்காலத்திற் பல இடங்களில் வழங்கிவரலாயிற்று.

திருநெல்வேலிக்குச் சென்றது

அப்பால் திருநெல்வேலி சென்று * திருக் கோயிலை வலம் வந்து ஸ்ரீ நெல்லையப்பரையும் ஸ்ரீ காந்திமதிப் பிராட்டியாரையும் தரிசித்துச் சந்நிதானத்திலிருந்து அந்நகரவாசிகளெல்லாரும் விரும்பிக் கேட்ப இனிய கானமழை பெய்து குளிரச் செய்தனர். பிரபுக்கள் பலர் ஸம்மானம் செய்தனர். அக்காலத்தில் அந்நகரில் இருந்தவரும் அத்தவைத நூல்களிற் பயிற்சி மிக்கவருமாகிய ஐயாசாமி பிள்ளை முதலியவர்களுடைய பழக்கம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. அங்கே இருந்த பஜனைமடம் சிதம்பரம் பிள்ளையென்பவர் அவருடைய முதிர்ந்த அறிவை வியந்து அந்த நகரில் இருக்கும் வரையில் தமது பஜனை மடத்திலேயே இருக்கச்செய்து வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்வித்தனர்.

திருநெல்வேலியில் அவர் இருந்தபொழுது ஆழ்வார்குறிச்சியைச் சேர்ந்த தளவாய் குமாரசாமி முதலியார் என்பவர் தம்முடைய அரண்மனைக்கு அவரை வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தைக்கேட்டுச்சிறந்த உபசாரங்கள் செய்வித்து ஆறுமாதம் இருக்கச்செய்தார்; அப்பால் திருச்செந்தூருக்கு அழைத்துச் சென்று செந்திலாண்டவனைத் தரிசிக்கச்செய்து பலர் கூடிய சபையில் அவரைப் பாடுவித்துக் கெளரவித்தனர். அங்கே இருந்த திரிசுதந்தரர்களுள் (முக்காணியர்களுள்) படித்தவர்களாகிய சிலர் அவர்பால் அளவிலா அன்பு பூண்டு பாராட்டி வந்தனர். சிலநாள் அங்கே தங்கித் தரிசனம் செய்துவருகையில் இராம

* மகா வைத்தியநாத விஜய சங்கிரகம்.

சாமி ஐயர் திருச்செந்திற் சந்தவிருத்தம், திருச்செந்தில் யமக அந்தாதி என்னும் இரண்டு பிரபந்தங்களை இயற்றிப் பலபுலவர் கூடிய சபையில் அரங்கேற்றினார். சந்தவிருத்தம் முதலியவற்றை வைத்தியநாதையர் மனனம்பண்ணித் தம் இனிய சாரீரத்தால் அழகுபடுத்திப் பாடிவந்தனர். பிறகு தளவாய் முதலியார் மூலமாக, அக்காலத்தில் வடமொழி தென்மொழிகளிற் பயிற்சியுடையவராக விளங்கிய சொக்கம்பட்டி ஜமீன்தாருடைய பழக்கத்தை யடைந்து சிலகாலம் அவருடன் இருந்து அவரைத் தம் இசைத்திறமையால் மகிழ்வித்துப் பலவகைப் பரிசு பெற்றனர்; அங்கிருந்து வேறு பல இடங்களுக்கும் சென்று தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி ஸம்மானம் பெற்றார். இங்ஙனம் வைத்தியநாதையர் பாண்டி நாட்டிலும் தம்முடைய இசைவெள்ளத்தைப் பரப்பி யாவருடைய மனத்தையும் குளிரச் செய்து புகழ் சிறந்து விளங்கினர்.

மகா வைத்தியநாதையரும் திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தரும்

தமிழையும் வடமொழியையும் சங்கீதத்தையும் வளர்த்து வந்த தாயகங்களில் திருவாவடுதுறையாதீனம் ஒன்று. வித்துவான்களைப் போற்றி ஆதரித்துப் பலவகைக் கல்வியையும் பரப்பும் சிறந்த உபகாரத்தைப் பழங்கால முதற்கொண்டே அவ்வாதீனம் இயற்றி வந்திருக்கிறது. தமிழ்ப்புலமையும் வடமொழிப் பயிற்சியும் இசையை உணர்ந்து இன்புறும் தன்மையும் உடைய பலர் அவ்வாதீனத் தலைவர்களாக இருந்து விளங்கிவந்தனர். இன்றளவும் புலவர்களுக்கு இயன்றவரையில் உதவி செய்துவரும் அவ்வாதீனத்திற்கு, இயல்பாக அமைந்த புகழை

மிகவும் பெருக்கிய பெருமையை உடையவர் * மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகராவர். திருவாவடுதுறையாதீனத்தில பதினாும பட்டத்தில் தலைவராக வீற்றிருந்து அவர் இயற்றிய செயலகளுள அம்மடத்தைத் கலைமகள களிநடஞசெய்யும் இடமாக ஆக்கியது ஒன்றாகும. அவர்காலததில தமிழ்ப்புலவர்களும் வடமொழி விததுவான்களும சஙகீத விததுவான்களும் அநத-மடததிற்கு வந்துவந்து தங்கள ஆற்றல்களைப் புலப்படுததி ஆதரிககப்பெற்று ஊககமடைந்து மேனமேலும வளர்சசி பெறறார்கள.தமிழுலகம முழுதும தமது பெரும்புலமைததிறததையும் புகழையும நாட்டிய திரிசிரபுரம விததுவான ஸ்ரீ மீனாட்சுநதரம்பிள்ளையவர்களை மகாவிததுவானாககிஅப்புலவர் பெருமானுடைய சிறநத ஆற்றலகளை உலகம அறியச செய்ததற்கு முககிய காரணமாக இருநதவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரே. அஙஙனமே வையை வைத்தியநாதையரையும **மகா வைத்தியநாதையராகக்** என்றும் அசசிறப்புப் பெயருடன்வழஙகுமபடி செய்வித்தவரும் அவரே. அவர் அன்புடன் அளித்தஅப் பெயர் இனறும தமிழநாட்டாருடைய நாவில் மலர்ந்து விளஙகுகின்றது.

வைததியநாதையர் அநதப்பட்டத்தைப் பெற்ற காலம அவருடைய பன்னிரண்டாவது பிராயமாகும. அககாலததில மேறகூறிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் சின்னப்பண்டார சனனிதியாக இருநதார். அப்போது அந்த ஆதீனததின பெரியபட்டத்திலவிளஙகியவர் ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரென்பவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனததுககுரிய முககிய ஸ்தானங்களுள

* மேலகரம என்பது தென்காசியிலிருநது திருககுறறாலததுககுப் போகும மாாக்கததில உளள ஊா. சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய பூாவாசிரம பரமபரையினா இப்போதும அஙகே இருக்கின்றனா

ஒன்றும் சின்னப் பட்டத்திற்குரிய தலைமையிடமுமாகிய *கல்லிடைக்குறிச்சி மடத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர் தம்முடைய சின்னப்பட்டத்தில் பெருமபாலும் இருந்து வந்தார். அவர் இருந்து வந்த காலங்களிலெல்லாம் அவ்விடத்தில் வித்துவான்களுடைய கலையாரவாரமும் பிரபுக்களுடைய சல்லாபங்களும் நிறைந்திருந்தன. திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்று ஸம்மானம்பெறும் வித்துவான்கள் அங்கும்வந்து பரிசு பெற்றுச்செல்வார்கள். அக்காலத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் ஆதரிக்கப்பெற்ற சங்கீத வித்துவான்களுள் சிவகங்கை வித்துவானாகிய பெரியவைத்தியநாதையரும், சின்னவைத்தியநாதையரும் சிறந்தவர்கள். சின்னவைத்தியநாதையர், பெரியவைத்திய நாதையருக்கு அடுத்தபடியாக நினைக்கப்படுபவர். அவர்களிடத்தில் தேசிகருக்கு மிக்க அன்புண்டு. அவர்களும் அடிக்கடி தேசிகர்பால் வந்து பாடி ஸம்மானம் பெற்றுச் செல்வார்கள்.

பாண்டிநாட்டிற் பல இடங்களில் தமது சங்கீதத்திறமையை வெளிப்படுத்திவந்த வையை வைத்தியநாதையர், கல்லிடைக்குறிச்சிக்குத் தம் தமையனாருடன் சென்றார். அவருடைய புகழைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்பே அறிந்து அவர்பாட்டைக் கேட்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தார். அது தற்செயலாக நிறைவேறியது. ராக்ஷச வருஷம் தை மாதம் (1856) வைத்தியநாதையர் கல்லிடைக்குறிச்சிக்கு வந்தாரென்று தெரிகிறது. தேசிகர் அவருடைய இன்னிசையைச்செவியாரக் கேட்டு உள்ளங் குளிர்ந்தார், அதுகாறும் கேட்டிராத தனி வசீகரத் தன்மை ஒன்று அவ்விசையில் அமைந்திருந்ததையும், இளமையில் உயர்ந்த அறிவும் சிறந்தகுணமும்

* இது திருநெல்வேலி ஜில்லா, அம்பாசமுத்திரம் தாலூகாவிலுள்ளது.

சிவபக்திச்செல்வமும் அவர்பாற் பொருந்தியிருத்தலை யும் அறிந்து வியந்தார். பின்பு செய்யவேண்டிய செயல்களைப் பல காலத்துக்கு முன்னரே மனத்துள் எண்ணி அவற்றிற்கு ஆவன புரியும் இயல்புடைய தேசிகரது உள்ளத்தில் தம்முடைய சபைக்கு அணி கலனாக வைத்தியநாதையர் விளங்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அப்பொழுதே உண்டா யிற்று.

தைமாத அசுவதி நக்ஷத்திரம் திருவாவடுதுறை ஆதீன ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்தியின் குருபூஜைக்கு உரிய நாள். கல்லிடைக் குறிச்சி யிலும் திருவாவடுதுறையில் நடைபெறுவதுபோன்ற சிறப்புடனே அந்தக் குருபூஜை நிகழும். அந்த வருஷம் குருபூஜை வரையில் வைத்தியநாதையர் கல்லி டைக் குறிச்சியிலேயே தேசிகர் விருப்பத்தின்படி இருந்தார். குருபூஜைக்கு வழக்கம்போல் தென் மொழி வடமொழிப் பண்டிதர்கள் வந்திருந்தனர். பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்னவைத்தியநாதை யர், வீணை - சின்னையா *பாகவதர், ஸ்ரீ வைகுண்டம் சுப்பையர், பிச்சுமணி பாகவதர் முதலிய பெரிய சங்கீத வித்துவான்களும் வந்திருந்தனர். இளமையில் நிரம்பிய இசையறிவு வாய்ந்த வையை வைத்திய நாதையரிடத்தில் அவர்களுள் சிலருக்குப் பொறாமை இருந்துவந்தது; அவரைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பாராட்டுதலை அவர்கள் விரும்பவில்லை. "இந்தச் சிறு பையனைப் பண்டாரசந்நிதி இவ்வளவு தூரம் கொண்டாடுகிறாரே; இவனுக்கு என்ன தெரியும்?" என்று சிலர் தம்முட் பேசிக்கொள்ளலாயினர்.

அதனை யறிந்த தேசிகர் குருபூஜைக்காக வந்

---

* சங்கீத வித்துவான்களைப் பாகவதரென்பர் தென் பாண்டி நாட்டார்.

திருந்த பல வித்துவான்களின் முன்னிலையில் வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆற்றலைககாட்டச் செய்து சிறப்பிகக வேணடுமென்று எணணினர்; பலர் கூடும சமயம் வேறென்று வாய்ப்பது அரிதா தலின் வைததியநாதையருடைய உணமை மதிப்பை வித்துவானகளும் அவர்கள மூலமாக மற்றவர்களும் அறியுமபடி செய்வதற்கு அதுவே ஏறறசமயமென்று நிசசயித்தார், வநதிருநத விததுவான்களுட் சிறநத வர்களாகிய பெரிய வைத்தியநாதையர், சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவரோடும வைததிய நாதையரைப் பாடச் செய்தால இந்த இளைய விதது வான், அவர்களுககு இளையா வித்துவானுக இருத தலை யாவரும அறிநதுகொள்ளக கூடுமெனறு நினைத்தார். அப்பொழுது அங்கே தமிழில அரிய புலமையும் வடமொழியிலும இசையிலும நலல பயிற்சியும உடையவரும, ஆதினவித்துவானும,தேசி கருடைய தமிழ் ஆசிரியரும, அவரால நனகு மதிதது மரியாதையோடு உபசரிககப் பெற்றவருமாகிய *தாண்டவராயத் தமபிரானெனன்பவர் உடனிருந தார். அவர்பால் தேசிகர் தம் கருத்தை அறிவித தனர். அவர் அது மிகவும் பொருததமானதென்று கூறினர். பின்பு தேசிகருடைய கட்டளையின்படி அவர் வைததியநாதையரை அணுகி, "பெரிய வைத தியநாதையர் சின்ன வைத்தியநாதையரென்னும் இருவருடனும் உங்களைப் பாடசசெய்ய வேண்டு மென்பது சந்நிதானத்தின திருவுளளம. அவர்களு டைய திருவுள்ளக கருத்து அளவற்ற அரிய பயன் களைத் தருவதாகவே இருககும. நீஙகள் அஞ்சாமற பாடுவீர்களா?" என்று கேட்டார். வைத்தியநாதை

*மகா விததுவான் ஸ்ரீமீனுட்சி சுநதரமபிள்ளையவாகளை ஆதீன விததுவானுக்கியதறகு முக்கிய காரணமாக இருநதவா இவரே.

யர், "* நாங்கள் அவர்களைவிட மிகக இளைஞர்களா யினும சிவபெருமான் திருவருளால் எங்களால் இயனறவரையில பாடுவோம். இறைவன் திருவரு ளும சநநிதானததின பேரனபும எஙகளுககுத் துணையாக இருககுமபொழுது நாஙகள அஞசுவதற் குக காரணமே இலலை" எனறு கூறி,

(திருச்சிறறமபலம்)

† "மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிறபல வல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு வாலவாயா னிற்கவே"

என்ற தேவாரத்தையும சொன்னார். வித்தியா வீர ராகிய அவருககு அச்சம ஏது? அவருடைய சொற் களைக கேட்ட தாணடவராயத தமபிரான அவரது இளமையையும சிறந்த அறிவையும சிவபிரான அருளை மறவா நினைவையும அறிந்து உருகினார். அவர் கூறிய தேவாரததைக கேட்டு, ‡ "திரு ஞான சமபநதமூர்ததி நாயனார் இஙஙனமே இருப் பார்போலும!" எனறெண்ணி மகிழ்ந்தார்.

பெரியவைததியநாதையர் பெரிய சஙகீத வித்து வான். பிறருடைய ஆறறலைக கண்டு அழுககாறு கொளபவரலலர். வையை வைத்தியநாதையருடைய ஆறறலை நனகு உணராத குறையினாலும உட னிருநத வித்துவான்கள அழுககாற்றால தூண்டிய

* வைததியநாதையா பேசுமபொழுது தமமுடைய தமைய னையும உளபபடுததிககொணடே பேசுவாா, அவரும அங ஙனமே பேசிவருவாா

† இது சைனரை வெலல இயலுமாவென்றஞசிய மஙகையாக் கரசியாரை நோககி ஞானசம்பந்தர் அருளிச்செயதது.

‡ திருஞான சமபநத மூாததி நாயனாா அவதரிதத கௌண் டின்ய கோததிரததிலேயே இநநூலின் தலைவா அவரிததமை இநிகழ்சசியாற சிறப்புறுகின்றது.

சொற்களாலும சுப்பிரமணியதேசிகர் வையைவைத்தியநாதையரைப் பாராட்டிவநததைை அவர் விரும்பவில்லை. அவரைப்போலவே சினன வைததியநாதையரும் இருநதனர்.

மூனறு வைததியநாதையர்களும் பாடுவார்களென றசெய்தி எவ்விடததும மெலலப் பரவியது.வந்திருந்த யாவரும அனறைததினம நடைபெறும சஙகீதப் போட்டியைக காணவேணடுமெனற ஆவலோடு கூடினர். குருபூஜைககு மறுநாள இரவு சுப்பிரமணிய தேசிகரது முனனிலையில சபை கூட்டப்பெற்றது. சஙகீத வித்துவான்கள, வடமொழி தென்மொழிப் புலவர்கள, தமபிரானகள, பிரபுககள முதலியோர் கூடியிருநதனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பததின்படி தாணடவராயத் தமபிரானே அநதச சபையை நடததும பொறுப்பை ஏற்றுககொண்டார். வீணை-சினனையா பாகவதர் மததியஸதராக நியமிககப்பட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் விருப்பததினபடி அஙகே யிருநத சஙகீத வித்துவானகளுள மேமபட்டு விளங்கும் பெரிய வைததியநாதையர் முதலியவர்கள் முறையே தனித்தனியே பாடினார்கள. சின்ன வைததியநாதையரும் வையை வைததியநாதையரும் தனித்தனியே பாடினார்கள. சின்ன வைததியநாதையர், பெரிய வைத்தியநாதையருககுத் தமபி முறையினர், வையை வைததியநாதையரை விடச் சில ஆண்டுகளே மூததவர்.

பினபு தாணடவராயத தம்பிரான், "சினன வைத்தியநாதையரையும வையை வைததியநாதையரையும ஒருங்கே பாடுமபடி சொலலலாமா?" என்று பெரிய வைத்தியநாதையரைக கேட்டனர். அவர், "அப்படியே செய்யலாம" என்றார். "பாடுஙகாலத்தில குற்றம யாரிடமேனும காணப்படின் அதனை

மற்றவர் எடுத்துக கூறலாம்" என்று தாண்டவ ராயததமபிரான் கூறினர். நாட்டை முதலிய கன ராகங்களை இருவரும் தனித்தனியே பாடிவந்தனர். இடையே ஒரு சமயத்தில சின்ன வைத்தியநாதையர் பாடுவதில் பிழையிருப்பதை வையை வைத்தியநாதை யர் உணர்நது, "இநத ராகததிற்கு இநத ஸ்வரம வர்ஜ்யம" என்றார். சின்ன வைததியநாதையர் "நான சரியாகவே பாடினேன்" என்றார். மததி யஸ்தராகிய சினனையா பாகவதர் மீண்டும் அவரைப் பாடசசெய்து அவர் பாடியபடி அதனைத் தம வீணை யில் வாசித்துககாட்டினர், அபபொழுதுஅது பிழை யென்பது எலலோருககும தெளிவாக விளஙகியது. வையை வைததியநாதையர் கூறியது சரியெனபதை யாவரும உடனே அறிநதனர்.

பிறகு வையை வைததியநாதையர் தனியேபாடி வந்தார். அப்பொழுது அவர் பல வகையான ஆற்றலகளை வெளிப்படுத்தினர். * 'அனுமந்தரம முதல் தொடஙகி மநதரம, மததிமம, தாரம என்னும மூன்று ஸ்தானஙகளையும மும்முறைமேனமேலேற்றி வீணையில் விரல் நடப்பதுபோல குரலை நடாத்தி அவ் வாறே அவரோகணமுறையாகச † சிரல வீழசசி போற் குரலை இறககிப்' பாடிககாடடினர். அவ ருடைய இசை அனறு வெற்றி உணர்சசியோடு விளஙகியது. அவா பாடபபாட அநதச சபையோ ரெல்லாம ஆச்சரியமுறறுச சிததிரப்பாவைகளைப் போல ஆகிவிட்டனர். பெரிய வைததியநாதையருககு அப்பொழுதுதான உருவததின சிறுமைகணடு தாம அவமதித்தது பிழையெனபது மனத்திற்பட்டது; வையை வைததியநாதையருடைய இசையில மனம்

---

* மகாவைததியநாத விஜயசஙகிரகம.

† சிரல - மீன்கொததிக் கருவி.

உருகித் தம்மையே மறந்தனர்; அதில் ஈடுபட்டுச் சிரச்கம்பம் செய்தார்; இடையிடையே, 'பேஷ்! பேஷ்!' என்று கூறினார். பகைவர்களும் மதிக்கும் வீரமே சிறந்த வீரமென்று பெரியோர் கூறுவதுண்டு. அத்தகைய வீரம் சங்கீதக்கலையில் வையை வைத்திய நாதையர்பால் இருந்தமை அன்று வெளிப்பட்டது.

வையை வைத்தியநாதையர் பாடிக்கொண்டே வந்தார். இடையில் ஓர் இராகத்தை மிக விரிவாகப் பாடத்தொடங்கினார். அங்கே இருந்த வித்துவான் களால் இன்ன இராகமென்று அதனைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பெரிய வைத்தியநாதைய ருக்கும் தெரியவில்லை. வித்துவான்கள் ஒருவரை யொருவர் முகக் குறிப்பினால், 'என்ன ராகம் இது?' என்று வினவிக்கொண்டிருந்தனர். அதனை அறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மனமகிழ்ந்து அங்கிருந்த வித்துவான்களை நோக்கி, "இப்பொழுது இவர் பாடுவது என்ன ராகம்?" என்று முறையே ஒவ் வொருவரையும் கேட்டார். ஒருவரும் விடை கூற வில்லை. பெரிய வைத்தியநாதையரையும் கேட்டார். நெடுநேரமாக அந்த இராகம் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் யோசித்துக் கொண் டிருந்த அவர், "அதுதானே தெரியவில்லை, ரக்தி ராகமாக இருந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். பையன் தஞ்சாவூர்ப்பக்கத்தில் அப்பியாசம் பண்ணின ஏதோ சங்கதியை எடுத்து விடுகிறான். அபூர்வராகமா யிருக்கிறது" என்றார். தேசிகர் உடனே வையை வைத் தியநாதையரைப் பார்த்து, 'நீங்கள் பாடுவது என்ன ராகம்?" என்று கேட்டார். அவர், "இது *சக்கர வாக மென்னும் ராகம்; சங்கீதரத்நாகரத்தில் இதன் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது" என்று அவ்

*இந்த இராகம் அக்காலத்திற் பாடப்படும் பழக்கத்துக்கு வாராமையால் பலருக்குத் தெரியாமல் இருந்தது.

விலக்கணத்தை ஆதாரத்துடன் எடுத்துச் சொல்லி, அதனை அமைத்து விரிவாகப் பாடிக் காட்டினர். சபை முழுவதும் ஆனந்தக்கடலில் முழுகி யிருந்தது. பெரிய வைத்தியநாதையர் மூக்கில் சுட்டுவிரலை வைத்து வியப்பேவடிவமாக அமர்ந்திருந்தார். வீணை சின்னையா பாகவதர் முதலியோர் மெய்ம்மறந்து இன்புற்றனர்.

அந்தச் சமயத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையரை நோக்கி, "இவருடைய திறமை எப்படி இருக்கிறது? உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?" என்று கேட்டார்.

பெரிய.—வெகு புத்திசாலி; மிகவும் நன்றாக அப்பியாசம் பண்ணியிருக்கிறான்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர்.-இந்தச் சபையில் உங்களைப் போன்ற பெரியவர்கள் இருக்கும்பொழுது அஞ்சாமல் நிர்வாகம் செய்த இவருக்கு உங்களுடைய பூர்ண ஆசீர்வாதம் உரியதல்லவா?

பெரிய.—அதில் தடை என்ன? சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்து சங்கீதவித்தையின் பெருமையை மேன்மேலும் வெளிப்படுத்தி விளங்கவேண்டும்.

சுப்பிர:—இப்படி மனமுவந்து சொல்லுகிற உங்களுடைய பெருந்தன்மையை என்னவென்று சொல்வோம்! உங்களுடைய ஆசீர்வாதம் இவருக்கு நல்ல க்ஷேமத்தை உண்டாக்குமென்பதில் தடையே யில்லை. இவருடைய சங்கீத சாமர்த்தியத்தை உங்களைப் போல வேறு யாராவது நன்றாக அறியமுடியுமா?

பெரிய:—முடியவே முடியாது.

சுப்பிர:—இவருக்கு இந்தச்சமயத்தில் ஒரு பட்டம் கொடுப்பது உசிதமாக இருக்குமல்லவா?

பெரிய.—அவசியம் கொடுக்கவேண்டியதுதான்.

அப்படிக் கொடுப்பதில் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்.

சுப்பிர :—தங்களுக்குப் பெரிய வைத்தியநாதையரென்ற பட்டப் பெயர் இருப்பதால இவருக்குப் 'பெரிய' என்ற பட்டம் பொருந்தாது.

பெரிய :—பொருந்தாதுதான.

சுப்பிர .—சின்ன வைத்தியநாதையர் என்று கொடுப்பதும உசிதமாக இராது; அன்றியும் அந்தப் பட்டப்பெயர் உங்களுடைய தம்பிக்கு இருக்கிறது. நடு வைத்தியநாதையரென்ற பெயர் நன்ருக இல்லை. ஏதாவது கௌரவமுள்ள பட்டமாக இருக்க வேண்டுமல்லவா ?

பெரிய .—ஆமாம!

சுப்பிர .—இவருடைய வித்தைக்கு ஏற்ற பட்டமாக இருந்தாலதான் நன்ருக இருக்கும. நீங்களும மற்றவர்களும உள்ள இவ்வளவு பெரிய சபையில யோசியாமலஎதையாவது கொடுத்துவிடுவதுஇவருடைய திறமையை வெளிப்படுத்தாது. எவ்வளவோ அரிய விஷயங்களை இவர் கற்றிருக்கிருர் அல்லவா ? இவருடைய கீர்த்தி பரவுவதற்கும எக்காலத்திலும் இந்தச்சபையையும் உங்களைப்போன்றபெரியவித்துவான்களுடைய ஆசீர்வாதத்தையும இவர் மறவாமல இருப்பதற்கும் ஏற்றபடி பெரியபட்டமாக இருக்க வேண்டும்.

பெரிய :—சந்நிதானம சொல்வது மிகவும சரி.

சுப்பிர .—இவருக்குத் தெரிந்த விஷயங்களிற் சில தங்களுக்குக் கூடப் பழக்கம இல்லையென்று தெரிகிறது. இப்பொழுதே இவர் இப்படி இருக்கும பொழுது தங்கள பிராயம வந்தால எப்படி விளங்குவாரோ ?

பெரிய :—சிறந்த புத்திசாலியாக இருப்பான் ; நன்ருகப் பிரகாசிப்பான.

சுப்பிர :—ஆகையால், இவருக்கு **மகா வைத்திய நாதையர்** என்ற பெயர் வழங்கலாமா?

பெரிய :—ஆஹா! தடையில்லாமல் செய்யலாம்; எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமே.

இருவருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த சம்பாஷணையைச் சபையினர் கவனித்துவந்தனர்; எந்தப் பட்டம் அளிக்கலாமென்று தீர்மானமாகிறதோ என்பதை ஒவ்வொரு விநாடியும் எதிர்பார்த்தனர். தேசிகர் பெரிய வைத்தியநாதையருக்கு வருத்தம் உண்டாகாதபடி அவரோடு மிகவும் சாதுரியமாகப் பேசிவருவதைத் தாண்டவராயத்தம்பிரான் அறிந்து மகிழ்ந்தார், பெரிய வைத்தியநாதையர் உண்மையான வித்தைக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் தன்மை யுடையவரே என்பதை உணர்ந்து வியந்தார். அந்தச் சபையில் நிகழ்ந்த வாதத்தில் வெற்றியுற்ற வையை வைத்திய நாதையர் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் திருவருளை நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

'மகாவைத்திய நாதையர்' என்னும் கௌரவப் பெயரை வழங்கலாமெனத் தேசிகர் கூறவும் பெரிய வைத்தியநாதையர் உடன்பட்டவுடனே சபையோர் யாவரும் அதுகாறும் அடக்கிவைத்திருந்த ஆனந்தக் குறிப்பைக் கரகோஷத்தாலும் சிரக்கம்பத்தாலும் வெளியிட்டார்கள். எல்லாருடைய கண்களும் வைத்தியநாதையருடைய மலர்ந்த முகத்தை நோக்கின.

சுப்பிரமணியதேசிகர் வையை வைத்தியநாதையரை நோக்கி, "இன்று இவ்வளவு பெரியோர்கள் முன்னிலையில் உங்களுடைய அரிய ஆற்றலைகளை வியந்ததற்கு அறிகுறியாக **மகா வைத்தியநாதையர்** என்னும் பெயரைத் திருவருளை முன்னிட்டு உங்களுக்கு வழங்குகிறோம். உங்களுடைய ஆற்றல் நாள்தோறும் வளரும்வண்ணம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி திருவருள்

பாலிக்கவேண்டும்!" என்று சொல்லி உயர்ந்த ஸம்மானங்களை வழங்கினர். சபையில் இருந்த ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அந்தக்கௌரவம் கிடைத்ததாகவே எண்ணிமகிழ்ந்தனர். தேசிகர் அப்பொழுது கல்லிழைத்த தோடாக்களை மகா வைத்தியநாதையர் கைகளில் அணிவித்தார்.

பாராட்டுப் பாட்டுக்கள்

அப்பொழுது தாண்டவராயத் தம்பிரான் தம்முடைய மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்தி இரண்டு செய்யுட்களை இயற்றிக் கூறிப் பாராட்டினர். அவை வருமாறு :—

(கட்டளைக் கலித்துறை)

1 "வையை வயித்திய நாத மறையவன் வாயமலரும்
துய்யசங் கீதச் சுவையமு தார்ந்திடற் றுங்கவிண்ணோர்
பையர வார்த்துப் பருவரை நட்டுமுன் பாற்கடலைக்
கைகள் வருந்தக் கடையப் பெருரென்பர் கற்றவரே",

2. "கற்றுத் திகழும் வயித்திய நாதக் கவின்மறையோன்
கொற்றத்தி னற்களி கூர்ந்திசை பாடுமிக் கொள்கைதனை
முற்றத் துறந்த முனிவருங் கேட்க முயல்வரெனருல்
மற்றத் துறையினர்க் குண்டாகும் வேட்கைக்கு மட்டுளதே."

இந்த இரண்டு செய்யுட்களையும் சொல்லி மிக விரிவாக இவற்றின் பொருளை எடுத்து அவர் பிரசங்கம் செய்தார்.

பிற்காலத்தில் மகா வைத்தியநாதையருக்கு இந்தப் பட்டத்தையளித்த வரலாற்றை ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர்பால் நான் கேட்டிருக்கிறேன். மேலே உள்ள செய்யுட்களைச் சொல்லிவிட்டுப் பிரசங்கம் செய்தபொழுது பதசாரமாகத் தாண்டவராயத்தம்பிரான் சொன்னரென்று தேசிகர் கூறியவற்றுள் சில வருமாறு :—

"வையைசசேரி எனபது வையை எனறு மருவி வநதது. ஒற்றெழுததைத் தளளி எணணினால வையைசசேரி எனபது நானகெழுததாலாகியமொழி யாக இருககிறது; இரணடெழுதது மொழியாக அது மருவியது. இவர்களும நானகு சகோதரர்களே; அவர்களுள இநத இருவரே ஒருவரோ டொருவர் மருவிமனஙகலநது எஙகும வநது புகழடைகின்றனர். வையை என்னும இரண்டு எழுததுககளும் ஒனபதா வது உயிரோடுகலநத உயிர்மெயகள. இவவிருவரும *ஒன்பதுசுவைகளும அமையப் பாடுபவர்கள. 'வாய் மலரும' எனறது பாடுமபொழுது தலை அசைத்தல முதலிய உடற்குறறஙகளின்றி இருநதவணணமே இருநது மலரிலிருநது தேனவடிதலைப்போலப் பாடு வதைககுறிப்பது. 'கறறுததிகழும' எனறது இசை யின இலககணஙகளையும இயறறமிழையும கறறு விளஙகுவதைக குறிககும. 'கொற்றததினால களி கூர்நது' எனறது இநத மகா சபையில நடநத வாததததில வெறறி பெறறதைச சுட்டியது."

'முற்றததுறநத முனிவருஙகேட்க' எனறது ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் கேட்டுமகிழநததை நினைத் துக கூறியதென்பர்.

அனறுமுதல வையை வைததியநாதையருககு மகா வைததியநாதையர் எனனும அழகிய பெயர் வழங்கலாயிற்று. சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய அன் புடைமையை அவர் எநநாளும மறநதவரலலர்.

குருபூஜைககு வநதிருநத விததுவானகள ஸம மானஙகளைப் பெறறுத தஙகள தஙகள ஊர் சென்ற னர். மகா வைததியநாதையர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடன் அவர் விருப்பததினபடி கலவிடைக குறிசசியிற சிலகாலம இருந்தனர். அடிககடி தேசி

*இராகஙகளில, இனனராகம ஒனபது சுவைகளுள இன்ன சுவையைப் புலப்படுததுமென்னும வரையறையுண்டு.

கர் அவருடைய கானத்தைக் கேட்டுக் கேட்டு இன்புற்றனர். ஒரு நாள் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களிலிருந்து பிரபுக்கள் பலரும் ஜமீன்தார்கள் சிலரும் வந்திருந்தபொழுது அவருடைய இசைப்பாட்டு நடைபெற்றது. அப்பொழுது தாண்டவராயத் தம்பிரான் மகிழ்ந்து இயற்றிப் பாராட்டிய பாடல் ஒன்று வருமாறு :—

(ஆசிரிய விருத்தம்)

"நிலைபெறுநல் லிசைத்தமிழ்முந் நீர்கடக்கும் பாரதியாய்
நிலவும வையைத்
தலைநகர்வாழ் மாவைத்திய நாதனெனும் பூசுரன்சங்
கீதங் கேட்டுக்
கலைமகளும் வேதனையுற் றுடல்வெளுப்புண் டன்னமிறங்
காமற் கறபான்
அலைகடல்சூழ் புவியிடத்தும அம்பரத்தும் பமபரம்போல்
அலைகின் றுளே."

சில நாட்களுக்குப் பின்பு திருநெல்வேலி ஜில்லா சிரஸ்தேதாரும் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் அளவற்ற பக்தியுடையவருமாகிய வீரபத்திரபிள்ளை யென்பவர் தேசிகரைத் திருநெல்வேலிக்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று வேண்டினர். அவருடைய வேண்டுகோளின்படியே தேசிகர் பரிவாரத்துடன் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார். மகா வைத்திய நாதையரும் இராமசாமி ஐயரும் உடன் சென்றனர்.

---

* குறிப்பு இசைத்தமிழ் முந்நீர் - இசைத் தமிழாகிய கடல். பாரதி - தோணி கலைமகள் பிரமனை அடைந்து திருமேனி வெண்மையையுடையவளாகி அன்ன வாகனத்திலிருந்து இறங்காமல் பூமியிலும் ஆகாசத்திலும் உலாவுகின்றுள், துன்பத்தை அடைந்து நாணத்தால் தேகம் வெளுத்து உணவு இறங்காமல் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு அலைகின்றுள்ளெனும் வேறொரு பொருள் இவ்வடிகளில் தொனிக்கின்றது. வேதனை- பிரமனை, துன்பம். அன்னம் - அன்னப்பறவை, உண்ணும் அன்னம். அம்பரம் - ஆகாசம்.

அங்கே வீரபத்திரபிள்ளை தெற்குப் புதுத்தெருவில் தென்சிறகில் உளள தமமுடைய வீட்டுககுத் தேசி கரை எழுந்தருளச் செய்து ராஜோபசாரத்தோடு மகேசுவர பூஜையும் பட்டணப்பிரவேசமும செய் வித்து வழிபட்டனர். சுப்பிரமணிய தேசிகர் அங்கே இருநத சில நாட்களுள ஒருநாள் பல ஜமீன் தார்களையும பிரபுககளையும் வித்துவான்களையும அழைத்துத தேசிகர் முனனிலையில ஒரு மகாசபை கூட்டி வீரபததிர பிள்ளை தாம் தேசிகர் மீது இயற்றியிருநத பல தமிழப்பாடலகளையும தமிழ்க கீர்ததனஙகளையும அரஙகேற்றினர். அப்பால மகா வைத்தியநாதையருடைய *சஙகீதவினிகை நடந தது. சபைககுத தககபடி அநதச் சங்கீதம சிறப்புற்று விளஙகியது. அப்பொழுது தாண்டவ ராயத்தமபிரான ஒரு செய்யுள கூறினர். அது வருமாறு :

(ஆசிரிய விருததம)

"பொன்னுடும் புகழ்வையை மாவைத்ய நாதனெனும்
பூசு ரன்றன்
நன்னுவாற் பாடுமிசை தனைக்கேட்டு நாமகளும்
நயந்து நாடி
இந்நாளி லிழந்திடுமுக் கன்றேயிர்ந் தென்மானம்
எனக்குத் தந்த
மன்னுவென் றருள்வீர பத்திரனை வாழ்த்தியுளம்
மகிழ்வுற் றுளே"

இந்தச் செய்யுளில அமைந்துள்ள கற்பனைநயம் வருமாறு. "மகா வைததியநாதையர் பாடும இசையை நாமகள் வநது கேட்டாள். அது மிகவும் சிறந்த தாக இருந்தது. தன்னாலும அப்படிப் பாடமுடியா

* வினிகை - சஙகீதக் கசசேரி.

தென்று அறிந்தவுடன் மனத்தில் தனக்கு அவமா னம் தோற்றியது. 'மகா வைத்தியநாதையரால் மூக்கறுபட்டவனென்று யாவரும் சொல்லும்படி யான நிலை வந்துவிடுமே' என்று எண்ணுகையில் தக்கயாகசங்காரத்தில் வீரபத்திரக் கடவுள் தனது மூக்கை யரிந்தமை ஞாபகத்திற்குவந்தது. ஒரு வீர னுக்கு, பெண்ணாகிய தான் தோல்வியுற்றதில் அவ ளுக்கு வருத்தம் உண்டாகவில்லை. வித்தையில் தோல்வி யுறுதலே பெரிய அவமானமாகத் தோற்றி யது. அதனால், 'என்மூக்கு இப்பொழுது அறுபடு வதற்கு வழியில்லாமல் முன்பே தனது வீரத்தால் அறுத்து என் மானத்தைக் காப்பாற்றியவீரபத்திரக் கடவுள் வாழ்க!' என்று வாழ்த்தி மகிழ்ந்தாள்."

இந்தக் கற்பனையை அறிந்து யாவரும் மகிழ்ந் தார்கள், அன்றி 'வீரபத்திரன்' என்பதற்கு அந் தச் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கபடி வீரபத்திரபிள்ளை யென்னும் பொருளும், வீரபத்திரபிள்ளை செய்யுட் களை அரங்கேற்றியபொழுதே அவரால் கலைமகள் கல்வியில் அவமான மடைந்தாளென்னும் குறிப்பும் தோன்றுவதை உணர்ந்து வியந்தனர்.

இங்ஙனமே மகா வைத்தியநாதையரது பேராற் றலை அப்பொழுது பலர் புகழ்ந்து பாராட்டினர். வீரபத்திரபிள்ளை அவருக்குத் தக்க மரியாதை கள் செய்தார்.

மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிக ருடன் கல்லிடைக்குறிச்சி சென்று பின்னும் சில காலம் இருந்து பின்பு விடைபெற்றுத் தம்மூர் சென் றனர். அடிக்கடிவந்து போகவேண்டு மென்று தேசிகர் விரும்பியபடி இடையிடையே வந்து வந்து பாடி அவரை மகிழ்வித்து வந்தார்.

சிவகதை செய்தல்

இளமையிலிருந்தே மகா வைத்தியநாதையர் சிவபகதி வாய்ந்தவராக விளஙகினர்; தமமுடைய தநதையாரிடம பஞசாட்சர உபதேசம் பெறறுக கொணடார்; பெரிய புராணத்தைப் படிதது நாயன்மார்களுடைய இயலபுகளை அறிநது உருகுதலும சிவபிரானுடைய பேரருளை நினைநது நினைநது இன்புறுதலும தேவார திருவாசகஙகளை இசையுடன ஓதி மகிழநது பிறரை மகிழவிததலும ஆகிய செயல்கள அவர்பால மேன மேலும வளர்சசியுற்று வநதன. அதிவர்ணாசிரமியும சூதசமஹிதை முதலியவறறைப் பிரசஙகம செய்து யாவருககும சிவபகதியை வளரச செய்தவரும் ஏக ருததிராட்சதாரணம செயதுகொளளும வழககத்தைப் பலர்பால் உணடாககியவரும ஆகிய கோடக நலலூர் *சுநதரஸ்வாமிகள என்பவரிடம வேறு சில மநதிரோபதேசம பெற்றனர், அனறியும வடமொழி நூல்களை அவரிடம் பாடஙகேட்டனர், வடமொழிச் சைவநூலகளில் நலல அறிவுடையவராகிய அவர் பால, சதுர்வேத தாத்பர்ய சங்கிரகம, சிவதததவ விவேகம, சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களையும் கேட்டு ஆராயநது தெளிநதனர். பினபு பழமாநகரிச் சுந்தர சாஸ்திரிகள, திருவையாறு பாலகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள முதலிய வடமொழி வித்துவான்களிடம் பல சைவநூல்களைப் பாடஙகேட்டார். அதனல் வடமொழி நூலகளிலும சைவ சமபநதமான விஷயஙகளிலும மகா வைததியநாதையர் நலல பயிற்சியை அடைந்தனர். தமிழ, வடமொழி, சஙகீதம எனபவறறில் தாம அடைநதிருநத பயிற்சியினலை

* இவர் 'மனேன்மணீயம' எனனும நூலின் ஆசிரியராகிய திருவனநதபுரம சுநதரமபிளளை முதலியவாகளின் குரு ஆவா.

அவர் சிவகதைகளை உபநியாசம் செய்யத் தொடங்கினார்; உண்மைச சிவபகதி அமைநத உள்ளமும், எதையும இனிமையாக எடுத்துககூறி விளககும சொலவன்மையும், யாவரையும மகிழவிககும் இன்னிசை யாற்றலும, நலலறிவும ஒருங்கு வாய்நத அவருடைய சிவகதாப் பிரசஙகததின இனிமை யாவர் மனத்தையும கவர்நதது. தமிழநாட்டார் அவருடைய சஙகீதத்தோடு சிவகதையையும கேட்டு அனுபவித்து மகிழநதனர்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆதரவு

தமககுப் பட்டம் வழஙகித தமமுடைய புகழ பரவும்படி செய்த ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால் மகா வைத்தியநாதையர் மிகக நன்றி யறிவுடையவராகி எப்பொழுது அவர் அழைத்தாலும் உடனே விரும்பிச் சென்று தமது சங்கீததததாலும் சிவகதாப் பிரசங்கத்தாலும அவரை மகிழவித்து வநதார்; தேசிகரும் மேன்மேலும மகா வைத்தியநாதையரைப் பல வகையிலும் ஆதரித்து வநதனர்.

ஒரு சமயம தேசிகர் கலலிடைக குறிசசியிலிருநது திருவாவடுதுறைககு விஜயம் செய்த பொழுது, மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனும தேசிகருடைய விருப்பத்தின்படி அவருடன் வநதனர். அப்பொழுது இடையிடையே உளள ஊர்களில இருந்த அன்பர்களால் தேசிகருககுப் பல வகைச் சிறப்புககள செய்யப்பட்டன. அஙகங்கே மகா வைததியநாதையருடைய சஙகீத வினிகைகளும் நடைபெற்றன. அவவப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் சால்வை, பொற்காப்பு, பொற்சங்கிலிகள், வைரக கடுககன், சிறிய ருத்திராட்சங்களைப் பொற்கம்பியிற் கோதத சரஙகள ஐநதடங்கிய மாலை

முதலியவற்றை அவருக்கும் அவர் தமையனுருக்கும வழங்கினர்.

தியாகராஜ சாஸ்திரிகள்

தேசிகர் திருவாவடுதுறைக்கு அருகில் மேற்கே யுள்ள நாரசிங்கம் பேட்டை மடத்தில வந்து தங்கினர். அப்போது திருவாலங்காடு, திருவாவடுதுறை, திருவிடைமருதூர் முதலிய இடங்களிலிருந்து வடமொழியில் வல்ல சாஸ்திரிகள பலர் வந்து பார்த்துச் சென்றார்கள. சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய வடமொழி யாசிரியர்களுள முக்கியமானவரும, அவருக்கு வடமொழி நூலகள பலவற்றின் நயங்களை எடுத்துக காட்டியவரும, புதுக்கோட்டை அரசாங்க வக்கீலாக இருந்தவருமாகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள என்பவர் அங்ஙனம் வந்தவர்களுள் ஒருவர். அவர் சங்கீதப் பயிற்சியும உடையவர். வீணை வாசித்தலிலும இனிமையாகப் பாடுதலிலும் வல்லவர். அவரிடம தேசிகருக்கு மிக்க அன்புண்டு. மகா வைத்தியநாதையர் சுப்பிரமணிய தேசிகரால் பலவகையான மரியாதைகளைப் பெற்றிருத்தலையும தேசிகர் அவரை மிகவும ஆதரித்து அருகில இருக்கும்படி செய்திருப்பதையும சாஸ்திரிகள கேட்டிருந்தனர். அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் பார்த்த பொழுது அங்கே உடனிருந்த மகா வைத்தியநாதையரும அவருடைய தமையனாரும் பலவகையான ஆபரண அலங்காரத்துடன் அருகில் இருத்தலைக கண்டனர். சாதுரியமாகவும் மிக்க தைரியமாகவும் பேசுவதில வல்லவராகிய தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் தேசிகரிடம் கையுறையாக ஒரு தேங்காய் அளிக்கும்பொழுது வழக்கப்படி ஒரு சுலோகம சொன்னர். அன்று அவர் கூறிய சுலோகம் அவருடைய உட்கருத்தை வெளிப்படுத்தியது. அது

குவலயானந்தமென்னும் அலங்கார சாஸ்திரத்தில் உள்ளது; "* முன்பு நாம் இருவரும் ஓருயிர் ஈருடலாகப் பயின்றோம்; பின்பு பிரியன் பிரியை என்னும் முறையில் இருந்தோம்; இப்பொழுது கணவன் மனைவி என ஆனோம். இனி, சில நாட்களில் எங்ஙனம் ஆவோமோ!" என்று ஒரு தலைவி தலைவனை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது அது. வரவர அன்பு குறைவதை அச்சுலோகம் சுட்டுகிறது. அதனைக்கேட்டு, குறிப்பறிவதில் வல்லவராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் புன்னகை கொண்டு சாஸ்திரிகளை நோக்கி, "மகா வைத்தியநாதையருக்கு நாம் செய்யும் மரியாதைகளை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சாஸ்திரிகள் இந்தச் சுலோகத்தை இப்பொழுது சொன்னதாகத் தோற்றுகிறது" என்றார்.

சாஸ்திரிகள்: ஆமாம்! இவ்வளவு சிறிய பிராயத்தினராகிய இவரிடம் அளவற்ற பிரியம் கொண்

* குவலயானந்தத்தில் பரியாயமென்னும் அலங்காரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சுலோகமே இங்கே குறிப்பிக்கப்பட்டது, அது வருமாறு:—

पुराभूदस्माकं प्रथममविभिन्ना तनुरियं
ततो नु त्वं प्रेयान् वयमपि हताशाःप्रियतमाः ।
इदानीं नाथस्त्वं वयमपि कलत्रं किमपरं
हतानां प्राणानां कुलिशकठिनानां फलमिदम् ॥

அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:

(கட்டளைக் கலித்துறை)

"முன்னு ளிருவரும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினமாற்
பின்னுட் பிரியன் பிரியையென் றயினம் பேசலுறும்
இந்நாட் கணவன் மனைவியென் றயினம் எண்ணினிச்
சின்னுளி லெப்படி யோமன்ன வாவிங்குச் செப்புகவே.'

[பாலபோத இலக்கணம்—அணியிலக்கணம்.]

டிருப்பதை அறிந்து, 'எங்கே சந்நிதானம் நம்மை அலட்சியம செய்யககூடுமோ!' என்ற எண்ணம் உண்டாகிவிட்டது.

சுப்பிர: ஒருகாலும் இல்லை. இவ்வளவு காலம் தங்களிடத்தில் இருந்த அபிமானம் இனிமேற் குறை வதற்கு நியாயமேயில்லை. இங்ஙனம நாம் செய்வதற் குக காரணம தாங்களே. தஙகளுடைய ஸல்லாபத் தினலேதான வித்துவான்களுடைய தாரதம்யத்தை அறிநது கொடுககும வழககம் நமககு ஏற்பட்டது. வித்துவான்களுடைய சாமர்ததியத்தை அறிநது ஆத ரிப்பது நமது கடமையலலவா? பாராட்டுபவர்கள் இருநதால்தானே கல்விமான்கள கல்வியில வளர்சசி யடைவார்கள? தாங்கள இவருடைய ஆற்றலை அறிநதால இங்ஙனம சொல்லமாட்டீர்களென்று எண்ணுகிறேம.

சாஸ்திரிகள்: சந்நிதானம சொலவது வாஸ்தவ மாக இருந்தாலும பிராயத்தில் மூத்த என்னைப் போன்றவர்களுககு மனத்தில சிறிது வித்தியாச மான எண்ணம தோற்றுவது இயலபுதான்.

உடனே தேசிகர், மகா வைததியநாதையரை நோககி அப்பைய தீட்சிதர் இயற்றிய சில சுலோ கங்களை இசையுடன் சொல்லச செய்தனர்; பின்பு சூதசம்ஹிதை முதலிய நூல்களிலுள்ள சுலோகங் களையும சொல்லுமபடி விரும்பினர். அங்ஙனமே அவர் தமது இனிய இசையுடன் கலந்து சிவபக தியை மேன்மேலும உண்டாககும் அரிய கருத்துக கள அடங்கியசுலோகஙகளைச் சொன்னர்; வடமொழி யறிவு வாய்நதவராதலின், எந்த எநத இடங்களில் நிறுததிச சொலலவேண்டுமோ அங்கங்கே நிறுத் திச சொன்னர். சுலோகத்தின கருதது எளிதில விளஙகும வண்ணம அவர் அவற்றை இசை யுடன் கலந்து சொனனபொழுது சாஸ்திரிகள் கேட்

டுப் பேரானந்த முற்று மெய்ம்மறந்தனர்; "ஹா! ஹா! இத்தகைய சங்கீதத்தைக் கேட்டதேயில்லை. சங்கீதமே பிரதானமென்று எண்ணி விஷயமே தெரியாமல் சுலோகங்களைக கொலை பண்ணும் வித்துவான்கள் பலருடைய பாட்டைக கேட்டு என் காது புண்பட்டிருந்தது. இவர் இவ்வளவு அழகாகச் சொல்வாரென்று கனவிலும் நினைக்க வில்லை. சிவபகதி பூர்ணமாக இருந்தாலொழிய இப்படிச் சொல்லமுடியாது. சம்ஸ்கிருத ஞானம நன்ருக இருப்பதனல் சுலோகத்தின் அர்த் தத்தைத் தாமே அனுபவித்துச் சொல்லுகிருர்; அத ஞலேதான் அவை மற்றவர்களுககும் சுலபமாக விளககி இன்பத்தை அளிககின்றன. சுலோகத்தி லுள்ள பாவத்தை இவ்விதம தெளிவாக வெளிப் படுத்தி ஏற்ற ராகத்தோடு சொலலும் இவரைக கந தர்வாவதாரமென்றே சொல்லவேண்டும. இதிற் சந்தேகமே இல்லை" என்று பாராட்டினர். பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் வேறு சில சுலோகங்களைச் சொல்லி அவற்றின் பொருளையும கூறினர். பிற ருககு எளிதில் விளங்கும்வண்ணம் அழகாகச் சுலோகங்களின் கருத்தைச் சொல்வதைக கேட்ட சாஸ்திரிகள் பின்னும் சந்தோஷமடைந்தார்.

சுப்பிர: உண்மையான வித்வத்தை அறியும் இயல்பையுடைய தாங்கள் முதலில் நினைத்த அபிப் பிராயம் நிலையாக இராதென்றே எண்ணினேம. இப்பொழுது தங்களுககு இவருடைய சகதி தெரிநத தைப் பற்றிச சநதோஷம அடைகிருேம. இவ்வளவு அருமையான திறமை இவரிடம உளளதெனபது யாருககும பார்ததவுடன் தோறருது.

சாஸ்திரிகள, "சநநிதானமசெய்யும காரியங் களெல்லாம் உசிதமானவையே என்பதைமுனனமே அறிந்திருந்தும் ஏதோ சொல்லிவிட்டேன். இவ

ருடைய யோக்கியதைக்கு எவ்வளவு சிறப்புச் செய்தாலும் தகும்" என்று கூறிக் கொண்டாடினர்.

அககாலமுதல் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் மகா வைத்தியநாதையர்பால் மிகக அன்பு பூண்டவரானர்.

பிள்ளையவர்கள் பழக்கம்

சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய ஆதரவைப் பெற்ற பிறகு, திருவாவடுதுறையில் வருஷந்தோறும் தைமாதம் அசுவதி நட்சத்திரத்தில் நடைபெறும் குருபூஜைககு மகா வைததியநாதையரும அவர் தமையனும் தவருமல் செல்வார்கள்.

அககாலத்தில் திருவாவடுதுறையில் ஆதீனகர்த்தராக இருந்தவர் ஸ்ரீ அமபலவாண தேசிகர். திரிசிரபுரம மகாவித்துவானும என்னுடைய தமிழாசிரியருமாகிய ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை யவர்களை ஆதீன வித்துவானுக அம்பலவான தேசிகர் நியமித்த வருஷத்தில் நிகழ்நத குருபூஜைககு வழககமபோல் மகா வைத்தியநாதையரும அவர் தமையனும வந்திருந்தார்கள். அவ்விருவரும் பிளளையவர்களுடைய பெருமையைப் பலர் வாயிலாகக கேட்டிருந்தனர். அககவிஞர் கோமான இயற்றிய சூதசஙகிதை முதலிய நூலகளிலுள்ள சுவையான பாடலகள இருவருககும மனப்பாடமாக இருநதன. மகா வைததியநாதையர் சிவகதை பணணும்பொழுது அநநூலிலிருநது சில செய்யுட்களைச சொலலிப பொருள கூறுவதுண்டு. அச் செய்யுட்கலில ஈடுபடுநதோறும அத்தகைய கவிகளை இயற்றிய கவிஞர்தலைவரைப் பார்ததுப் பழகவேண்டுமென்னும் அவா அவ் விருவருககும் அதிகமாகிககொண்டேவநதது. திருவாவடுதுறைககு வந்தபொழுது அங்கே பிள்ளையவர்கள் இருத்தலை அறிந்துஅவர்களைப்பார்த்து அளவளாவலாமென்று எண்ணி மகிழ்ந்தனர்.

குருபூஜைத்தினத்து இரவில் அம்பலவாண தேசிகருக்கு வழக்கம்போல மிகவும் சிறப்பாகப்பட்டணப் பிரவேசம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது சின்னப் பட்டத்திலிருந்த மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் நடந்து சிவிகையுடன் வந்தனர். மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும அவருடைய மாணவர்களும் தொடர்ந்து உடன சென்றனர். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் சிறிது தளர்ச்சியுற்றவராகித் திருக்குளத்தின்தென்கரையிலுள்ள சத்திரமொனறன் திண்ணையில் தங்கினார். முனனரே மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும அங்கே தங்கியிருநதனர். அப்பொழுது ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் மகா வைத்தியநாதையரையும அவர் தமையனாரையும் பற்றிப் பிள்ளையவர்களுக்கும, பிள்ளையவர்களைப்பற்றி அவ்விருவருக்கும கூறிப் பழக்கஞ் செய்து வைத்தனர்.

அவர்கள பிள்ளையவர்களுடைய புகழைத் தாங்கள் அறிநது, நேரிற பார்க்கவேணடுமென்று நெடுநாட்களாக ஆவலுளளவர்களாக இருநதனைத் தெரிவித்து அககவிஞர்பிரானைப் பாராட்டினார்கள. அப்பால தேசிகரவர்கள் விரும்பியபடி மகா வைத்தியநாதையர் சில தமிழசெய்யுட்களை இசையுடன் பாடிககாட்டினார். அவற்றைக கேட்ட பிளளையவர்கள, "இவை எநத நூலில உளளவை?" எனறு கேட்டனர்.

மகா.—தாஙகள இயறறிய சூதசங்கிதையில பிரமன் முதலியோர் தில்லையில நோற்று ஞானம பெற்ற அததியாயததில உளளவை.

மீ:—அப்படியா! இன்னும அந்தநூலில வேறு செய்யுட்கள உஙகளுககுப் பாடம் உணடா?

மகா:—பல செய்யுட்கள பாடம உண்டு. கோடக நல்லூர்ச சுந்தரஸ்வாமிகள் எங்களை அடிககடி சொல்லச்சொல்லிககேட்டு மகிழுவார்கள். அவர்கள்

வடமொழிச சூத சங்கிதையில் நல்ல பழககமுடை யவர்களாதலால் இந்தப்பாடல்களைக கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியப் படுவதன்றித் தங்களையும பாராட்டிக கொண்டே யிருப்பார்கள்.

மீ :—இந்த நூலை நான் செய்ததாகச் சொன் னீர்களே! *அதனை அறிந்த தெப்படி?

மகா :—திருநெல்வேலியில் வேதாந்த நூற்பயிற்சி யுடையவராகவுள்ள ஸ்ரீ ஐயாசாமிப்பிள்ளையவர்க ளும் வேறு சில வித்துவான்களும் இநத உண்மை யைத் தெரிவித்தார்கள்.

அப்பொழுது சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிள்ளை யவர்களை நோககி, "அந்த உண்மையை நீங்கள் எவ்வளவு மறைத்தாலும மறைவுபடுமா? உங்கள் கவித்துவத்தையும் புகழையும் யாரால் மறைகக முடி யும்? சூரியனை மறைப்பதற்கு யாரால் இயலும?" என்று சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

அககவிஞர் பிரான் உள்ளமுவந்து மகா வைத் தியநாதையரைப்பார்த்து, "ஐயா! அந்தப்பாடல் கள் உங்கள வாககிலிருந்து வருமபொழுது தனிச சுவையை உடையனவாக இருககின்றனவே. உங் களைப்போல் தமிழ்ப்பாடல்களை இவ்வளவு அழ காகச் சொல்பவர்களை இதுகாறும் கண்டிலேன். உங்களுடைய க்ஷேமத்தைககுறித்துப் பரமசிவனைப் பிரார்த்திககிறேன். உங்களுடன் அடிககடி பழக வேண்டுமென்பது எனது விருப்பம" என்றார்.

மகா வைத்தியநாதையர், "எங்களுடைய நல வாழ்விற்குக காரணமசநநிதானமே. அவர்களுடைய

* பிள்ளையவாகள இயறறிய சூத சஙகிதையும, குசேலோ பாககியானமும அவாகளுடைய மாணாக்கராகிய வலலூாத தேவ ராச பிளளை இயறறியனவாக வழஙகி வருகினறன. ஆதலின உண்மையை மகா வைததியநாதையா அறிவதறகு வழி ஏது என்று ஐயம அப்புலவா பிரானுககு உண்டாயிறறு.

அன்பே உங்களையும் பார்க்கும்படி கூட்டிவைத்தது. உங்களைப் பார்த்துப் பழகிப் பாடங் கேட்கவேண்டு மென்று நீண்டநாளாகக காலத்தை எதிர்பார்த் திருந்தோம். இன்று எங்கள் பாககியத்தால் அது நிறைவேறியது. எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் சிவ கிருபையே" என்று கூறினர்.

அவருடைய வார்த்தைகளில் நன்றியறிவும் சிவபகதியும் ததும்பிககொண்டிருப்பதை யுணர்ந்த அக்கவிநாயகர், "இவர்களே உலகம் உய்யும் வழி காட்டுதற்குரிய கலைஞர்கள். இவர்களிடம் இருககும் சங்கீதந்தான் சங்கீதம். அதுதான் சிவபகதிப்பயிரை வளர்க்கும்" என்றெண்ணி மனமுருகினர்.

மறுநாள மடத்தில் மகா வைத்தியநாதைய ருடைய வினிகை நடைபெற்றது. அப்பொழுது பிள்ளையவர்கள அவருடைய இசையிலும, சிவபகதி புலப்படுமபடி பாடும முறையிலும ஈடுபட்டு மகிழ்ந் தனர். மகிழசசி மிகுதியினல அக கவிஞர் தலைவர் அப்பொழுது பின்வரும் இரணடு செய்யுட்களை இயற்றிப் படிககும்படி செய்வித்தார் :

(விருததம்)

1\. "பொருவில்மகா வைத்தியநா தன்பாடும் இசைப்பெருஞ்சீர்
பொருவா னெண்ணின்
ஒருவிலருட் டுறைசையெங்கள் குருமணியம் பலவாணன்
ஒளிர்கூ டற்கண்
வெருவில்சிறப் புறமுனமபா டிசைப்பெருஞ்சீ ரேபொருவும
விருத்த ரூபம
மருவிலனிந் தனச்சுமையு மெடுத்திலன்வேற றுமையிவையே
மதிக்குங் காலே"

[குறிப்பு : பொருவில - ஒபபிலலாத பொருவான் - ஒப்பா தலை. இநதனச்சுமை - விறகுகட்டு.]

2. "அனைநிகர்சுப் பிரமணிய மணியொடுமா வடுதுறையில்
அமரா நின்ற
தனைநிகரம் பலவாண பரசிவன்மற் றெங்கள்குரு
சாமி மேன்மேற்
புனையும்வயித் தியநாதன் இசைவிரும்பி னிதுவும்
புகழோ வென்னின்
இனையன்வயித் தியநாத னிசைவிரும்பல் பரம்பரையில்
இயைந்த வாறே."

[குறிப்பு. ஞானாசிரியர்களைப் பரமசிவனாகப் பாவித்தல் மரபாதலின் அம்பலவாண தேசிகரை, 'பரசிவன்' என்றார். பரமசிவனுடன் சுப்பிரமணியக் கடவுள் இருத்தலைப்போல அவருடன் சுப்பிரமணிய தேசிகர் இருத்தல் இச்செய்யுளிற் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வயித்தியநாதன் இசை - மகா வைத்தியநாதையருடைய சங்கீதத்தை, வயித்தியநாதப் பெருமானுடைய புகழை. வைத்தியநாதரென்பது திருவாவடுதுறை மடத்துப் பெரிய பூசையிலுள்ள உடையவர் திருநாமம்]

அக்காலமுதல் பிள்ளையவர்களுக்கும் மகா வைத்தியநாதையருக்கும் நெருங்கிய நட்பு உண்டாயிற்று. திருவாவடுதுறை மடத்திற்கு வரும்போதெல்லாம் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் பிள்ளையவர்களோடு சல்லாபம் செய்து தமிழ் நூல்களில் தமக்கு இருந்த ஐயங்களைக் கேட்டுத் தீர்த்துக்கொண்டு செல்வார்கள். அப்புலவர் பிரான் எங்கேனும் புராணம் அரங்கேற்றப் போயிருக்கும்போது அவ்விடத்திற்கு அவ்விருவரும் போக நேர்ந்தால், சிலநாள் இருந்து புராணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து செல்வதும் வழக்கம்.

வேதநாயகம்பிள்ளை பாடல்

ஒரு சமயம் மகா வைத்தியநாதையர், மாயூரத்திலுள்ள சில பிரபுக்கள் வேண்டுகோளின்படி அந்நகருக்குச் சென்று பல பிரபுக்களும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதிகள் முதலிய பல சங்கீத வித்துவான்களும் கூடிய மஹாசபையில் வினிகை நடத்தினர்.

அப்பொழுது அந்நகரில் முன்ஸீபாக இருந்த வேத நாயகம்பிள்ளை அச்சபையில தலைவராக வீற்றிருந் தனர். அவர் தமிழில் எளிய இனிய செய்யுட்களையும் கீர்த்தனங்களையும இயற்றும் ஆற்றலுடையவர்; ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய மாணாககர் களுள் ஒருவர். அந்தப் பககத்தில் இருந்த யாவருக் கும அவரிடத்தில் பெருமதிப்பு உண்டு.

மகா வைத்தியநாதையருடைய பாட்டு நடை பெற்றபின்பு வேதநாயகம்பிளளை அதனைப் பாராட் டித் தககு ஸம்மானம் செய்து ஒருசெய்யுள் கூறினார். அது வருமாறு :

(ஆசிரிய விருததம)

"கானசையு மலங்கலணி மகாவைத்ய நாதகவி
கல்லும் புல்லும்
தானசையத் தேனிசையச் சொலுமிசையைக் கேட்டனந்தன்
தலைய சைக்கின்
வானசையு மண்ணசையு மன்னுயிரெல் லாமசையும்
வருந்து மென்றே
தேனசையு மலரோனச் சேடனைக்கா திலனுகச்
செய்தான் மன்னே"

[குறிப்பு அனநதன் – ஆதிசேஷன். ஆதிசேஷன பாம் பாதலாலும, பாமபு கண்ணையே காதாக உடையதாதலாலும 'காதிலன' எனறார]

சிறந்த அதிகாரததில் இருநத வேதநாயகம பிளளை இஙஙனம கூறிப்பாராடடவே மாயூரம முத லிய இடஙகளிலுளள யாவரும மகா வைததியநாதை யர்பால மேன்மேலும மதிப்புவைதது விசேஷகாலங் களில அவரை வருவிதது அவருடைய இசையையும சிவகதையையும் கேட்டு மகிழ்வுற்றனர்.

சிருங்ககிரியிற் சிறப்புப் பெற்றது

அப்பால், சிருங்ககிரி மடத்தில் ஆசார்ய மூர்த்தி யாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ சசசிதானந்த சிவாபி

நவ நரஸிம்மபாரதி ஸ்வாமிகளவர்களால் கட்டளை யிடப்பட்டு ஒரு நவராத்திரி காலத்தில் அவ்விரு சகோதரர்களும் சிருங்ககிரி சென்றார்கள். அங்கே மகா வைத்தியநாதையர், "ஸ்ரீ சங்கர குருவரம், சிந்தயாமி பவஹரம்" என்னும பலலவியையுடைய வடமொழிக கீர்த்தனமொன்றை இயற்றிப் பாடி ஆசார்ய மூர்த்தியைத துதித்தனர். வழககம்போல் சங்கீதமும் சிவகதையும நடநதன. கேட்ட ஆசார்ய ஸ்வாமிகள் அவருடைய சிவபகதி முதிர்வையும வட மொழி தென்மொழி அறிவையும் இசை இனிமையை யும் உணர்ந்து திருவுள்ள மகிழநது பலவகையான ஸம்மானங்கள் செயதார்கள. அன்றியும் * "மஹா தேவம்" என்னும முதற்குறிப்பையுடைய சுலோ கத்தை அருளிச செய்து அவரை ஆசீர்வதித்தார் கள. பினபும பலமுறை மகா வைததியநாதையர் சிருங்ககிரி மடத்திற்குச சென்று தம் இசைத்திற னைப் புலப்படுத்தி வழிபட்டு ஸ்வாமிகளுடைய ஆசீர் வாதத்தையும் ஸமமானங்களையும பெற்றுவநதார்.

பெரிய புராணக் கீர்த்தனம்

இராமஸ்வாமி ஐயர் தமிழ்ச் செய்யுள் இயற்றும் திறமையும் இசையிலககண வனமையும உடையவரா தலின் நகரத்தார்களுட சில சிவநேசச் செல்வர்கள் பெரிய புராணததைக கீர்த்தனமாகச செய்தால் உப காரமாக இருககுமெனறு அவரிடம தஙகள் விருப் பததைததெரிவிததனர். சிவகதை செய்வதற்கு அத் தகைய நூல மிகவும பயனபடுமெனறறிநத இராம ஸவாமிஐயர் அதற்கு உடனபடடு இயற்றத தொடங் கினார். சில மாதஙகளில பெரிய புராணக கீர்ததனம

* महादेवं महावैद्यं त्वं पालय कृपालय ।
शूलिनस्ते सदापेक्ष्यः खल्पायुर्वेद पारगः ॥

இயற்றி நிறைவேறியவுடன் அதனை அரங்கேற்ற விரும்பினர். அதற்குத் திருவாவடுதுறையே ஏற்ற இடமென்று தெளிந்தார். ஆதலின அங்கேசென்று, ஆதீனத்தலைவராகிய ஸ்ரீ அமபலவாண தேசிகரும மேலகரம ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரும் ஸ்ரீ மீனுட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் முதலிய வித்துவான்களும் வேறு பல சங்கீத வித்துவான்களும் செலவர்களும நிறைநதிருநத சபையில அந்நூலை அரங்கேறறினர். மகா வைததியநாதையரும, அவர் தமையனும் அதிலுள்ள கீர்த்தனங்களைப் பாடும் பொழுது யாவரும கேட்டு உருகினர். பெரிய புராணக கருததுககள் அழகாக அங்கஙகே சிவபகதி உணர்சசி ததுமபுமபடி அமைநத அநநூலின் இயல்பு, இசையமைப்போடு பொருநதி மகா வைத்தியநாதையருடைய இனிய வாககிலிருநது வருமபோது பொன் மலர் நன்மணம் பெற்றதுபோல விளஙகியது. அப்பொழுது மகா வித்துவான பிளளையவர்கள அந்நூலுககுச சிறப்புப்பாயிரமாக *ஐநதுசெய்யுட்களை இயற்றியளித்தனர். வேறு சில விததுவான்களும் அஙஙனமே இயற்றி அளிததார்கள. அககாலமுதல் மகா வைத்தியநாதையர் நாயன்மார்கள சரித்திரத்தைக கதைபண்ணும பொழுது அநநூலிலுள்ள கீர்த்தனங்களையே பாடிப் பொருள் கூறி யாவரையும மகிழுவித்து வநதனர்.

பலவகை நன்மதிப்பு

பின்பு மகா வைத்தியநாதையர் திருவாங்கூர் ஸமஸதாஞதிபதியாகிய ஆயிலயமதிருநாளமகாராஜா அவர்களால இரணடு முறையும் அவருககுப் பின பட்டத்தில வீறறிருந்த விசாகந திருநாள மகாராஜா

*இவறறை ஸ்ரீ மீனுடசிசுநதரம பிளளையவாகள சரித்திரத்தின் முதற பாகம, 302-3-ஆம பககஙகளிற காணலாம.

அவர்களால் ஒருமுறையும் வருவிககப்பெற்றுத் தம் இசையின் ஆற்றலை நன்கு புலப்படுத்திமகிழ்வித்துப் பலவிதமான பரிசுகளை அடைந்ததோடு வெள்ளி யாலேசெயயப்பட்ட பூஜாபாத்திரஙகளையுமபெற்று வநதனர். அககாலத்தில அங்கே ஸமஸ்தான வித்து வான்களாக இருநத பரமேசுவர பாகவதர் முதலிய வர்களும் கோயமபுத்தூர் ராகவையர் முதலியவர் களும் அவருடைய திறமையை மிகவும பாராட்டி ஞர்கள.

ஒருசமயத்தில, தஞ்சாவூர் அரண்மனையில் பண் டைக காலத்திருந்த சங்கீத விதத்துவானகளால இயற்றி வைககப்பட்டுப் பாடப்படாமல மழுஙகி யிருந்த 72 மேளகர்த்தா மாலிகைககுச சிவாஜி மகாராஜா அவர்களுடைய மாப்பிளளையாகிய ஸகா ராம ஸாஹேப் அவர்களுடைய விருப்பததினபடி வர்ண மெட்டுககளை மகா வைத்தியநாதையர் அமைத்து அரண்மனை வித்துவானகளாகிய வீணை ஆதிமூர்ததி ஐயர் முதலியவர்கள இருநத மகா சபை யில அரஙகேற்றி மிகக கீர்த்தியை அடைந்தார்.

பிறகு மைஸூர் மகாராஜா அவர்களால மூன்று முறை நவராததிரி காலஙகளில் வருவிககப் பெற்று அப்பொழுதப்பொழுது தகக மரியாதை களைப் பெற்றனர். அஙகே இருநதபொழுது அந்த ஸமஸ்தான வைணிக வித்துவச சிரோமணிகளாகிய சேஷண்ணு, சுப்பண்ணு முதலியவர்களால் அழைக கப்பெற்று அவர்கள வீடுகளில் கூட்டப்பெற்ற சபைகளிற் பாடி அவர்களாலும் நன்மதிப்பையும் பரிசுகளையும் பெற்றனர்.

இங்ஙனம் மடாதிபதிகள், மகாராஜாககள், ஜமீன்தார்கள், தமிழ் வடமொழி வித்துவான்கள், சங்கீத வித்துவான்கள், செல்வர்கள், உத்தியோகஸ் தர்கள் முதலியவர்களால் பலவகையில் ஆதரிக்கப்

பெற்ற மகா வைத்தியநாதையருடைய இசைவெள்ளம இந்நாட்டைக குளிர்விதது விளஙகியது.

நான் முதலிற் கண்ட இன்பம்

நான் படிததுக கொண்டிருநத காலத்திலும் பின்பும மகா வைத்தியநாதையரோடு பழகி அவருடைய சஙகீத ஆறறலையும சிவபகதியையும அருங குணஙகளையும அறிநது மகிழநதிருநதேன. *பிரஜோற்பததிஞு (1871) ஸ்ரீ சுநதரஸவாமிகள திருவாவடுதுறைககு வநதனர்; அவருடன மகா வைத்தியநாதையரும அவருடைய தமையனாரும வேறு பலரும் வநதிருநதனர். அககாலததிறகு முனபே ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் மூலம, மகா வைததியநாதையர் படடம பெறறமை, அவரது சஙகீததிறமை முதலியவறறை அறிநதிருநதமையால அவரைப் பார்ககவேணடுமெனனும ஆவல எனககு இருநதது. அவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருடைய விருப்பததினபடி ஒரு நாள வினிகை நடததினர். முதனமுறையாக அவருடைய கானததைக கேட்ட எனககும மறற அனபர்களுககும அப்பொழுது உண்டான இனபததிற்கு எலலையேயிலலை. அச சமயத்தில மீனட்சிசுநதரம பிளளையவர்கள் இயறறிய நூலகளிலிருந்து பலபாடலகளை அவர் இசையுடன் பாடிககாட்டினர். பிளளையவர்களுடைய செய்யுட்களில எனககும என்னேடு பயினற மாணவர்களுககும் இயலபாகவே ஈடுபாடு உண்டு, ஆயினும மகா வைத்தியநாதையருடைய இசையோடு கலந்து வரும்போது அசசெயயுட்கள மிகக இன்பததை அளிததன. அந்த மடததிற்கு வரும பல சங்கீத வித்துவானகளுடைய கோஷ்டியில மகா

---

* ஸ்ரீ மீனடசிசுநதரம பிளளை யவாகள சரிததிரம, 2-ஆம் பாகம், பக்கம 91-6.

வைத்தியநாதையர் ஒரு சூரியனைப்போல் விளங்கினார்.

தமிழறிவு

பின் ஒரு முறை அவர் அந்த மடத்திற்கு வந்திருந்தபோது திருககுற்றாலப் புராணத்தின அசசுப் பிரதியொன்று பிள்ளையவர்களுககுக கிடைத்தது. அந்நூலில் நெடுங்காலமாக இருநத அன்பினால் பிளளையவர்கள் அதனை உடனே படிப்பித்துக கேட்டு முதலிலிருநது பொருள்வரையறை செய்து கொண்டே சென்றார்கள். அவ்வப்பொழுது தத் தமககுத் தோற்றிய அபிப்பிராயங்களை உடனிருந்த மாணவர்களும் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் சொல்லி வநதனர். பொருளாராய்ந்து வருகையில் அப்புராணத்திலுளள சண்டிகேசுவர வணககமாகிய,

(அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருததம)

*"தான்பிறந்த தந்தையையு மினிப்பிறக்கும் நிந்தையையும்
தடிந்து சேயென்
றூன்பிறங்கு மழவிடைமே லொருவரழைத் திடவிருவர்
அயிர்ப்ப வேகிக்
கான்பொலிதா ரரிபிரமா தியர்க்குமெய்தா விருக்கையெய்திக்
கடவுட் சேடம்
வான்புலவர் பெருப்பேறு பெற்றவனை நற்றவனை
வழுத்தல் செய்வாம்"

என்னும் செய்யுளில, 'சேயென்று ஒருவர் அழைத் திட இருவர் அயிர்ப்பவேகி' என்ற பகுதியிலுளள 'இருவர்' என்பது இன்னாரைச் சுட்டியதென்று விளங்கவில்லை. பிளளையவர்கள் யோசிககத தொடங்

---

* சேய் - குழநதாய, விளி. அயிாப்ப - ஐயமுற. ஒருவா - சிவபெருமான. கான் - வாசனை. வான்புலவா - தேவாகள. கடவுட்சேடததையும பேற்றையும பெறறவனை.

கிறார்கள். உடனிருந்தவர்களும் யோசித்தார்கள். சிலர், 'பிரம விஷ்ணுக்கள' என்றனர்; வேறு சிலர் வேறு விதமாகக் கூறினர். அவற்றுள் ஒன்றேனும் பொருத்தமாகத் தோற்றவில்லை. அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், 'இருவரென்பதற்கு விநாயகர் சுப்பிரமணியரென்று பொருள் சொல்லலாமோ?' என்று மெல்லச் சொன்னார். அந்தப்பொருள் அவ்விடத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது. 'அதுதான் பொருளாயிருக்கவேண்டும்' என்று பிள்ளையவர்கள் உணர்ந்து, நெடுநேரம் யோசித்துப் பலருக்குப் புலப்படாமல் மகா வைத்தியநாதையருக்கு மட்டும் புலப்பட்டதை அறிந்து மனமுருகினர், "ஐயா, நீங்கள் சொன்னதுதான் நன்றாக இருக்கிறது. உங்களுடைய ஈசுவர பக்தியே இவ்வாறு தோன்றச் செய்தது" என்று அவரைப் பாராட்டிக் கூறினார்கள். அவருடைய தமிழறிவை ஒரு மகாவித்துவானே கொண்டாடினரெனின் நான் வேறு புதிதாக என்ன சொல்லவேண்டும்?

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரிவிற்கு இரங்கியது

பிள்ளையவர்களுடைய கவித்திறத்தை மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமையனாரும் நன்றாக அறிந்தவர்கள். எப்பொழுது மடத்திற்கு வந்தாலும் பிள்ளையவர்களைத் தனியே வந்து பார்த்துப் பேசித் தங்களுக்கு உள்ள ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொண்டும் தாங்கள் பாடிய செய்யுட்களைச் சொல்லிக் காட்டியும் அப்புலவர்பிரானுடைய செய்யுட்களைக் கேட்டும் மகிழ்ந்து போவார்கள். அவ்விருவருக்கும் அவர்களிடத்தில் இருந்த மதிப்பும் பேரன்பும் அதிகம்.

அக்கவிஞர் கோமான் யுவவருஷம் தைமாதம் (1876, பிப்ரவரி மாதம்) பூவுலகை நீத்தனர். அக் காலத்தில் மகா வைத்தியநாதையரும் அவர் தமைய னாரும் தாம் யாத்திரை சென்றிருந்த இடத்தில் அச் செய்தியை உணர்ந்து மனந்துடித்து வருந்தினர். இருவரும் தம் ஆற்றாமை புலப்படச் சில செய்யுட் களைப் பாடினர். அவற்றுள் மகா வைத்தியநாதை யர் பாடியவை வருமாறு.—

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

*"தூவலரு மீனாட்சி சுந்தரப்பேர் கொண்டிலகும்
நாவலர் பிரானரன்ருள் நண்ணினனன் னுனிடத்தே
ஆவலரா மாணவக ராரிடத்தே தமிழபயில்வார்
சேவலர்பி ரான்புகழசால் செழுங்கவியாப் பவரெவரே."

"விண்ணாடும் பெருங்கவிஞன் மீனாட்சி சுந்தரவேள்
மண்ணாத மணியனையான் மாதேவன் மலரடிசார்ந்
துண்ணாநின் றனனினபம உலபபுறுவார் மாணவரென்
றெண்ணாநின் றனனிலையே என்னேயிவ் வுலகியல்பே."

இப்பாடல்களினால், பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர் களுக்குப் பாடம் சொல்வதிலும் சிவபிரான் புகழைச் செய்யுளிலமைத்துப் பாடுவதிலும் வல்லவர்களென்ப தை அவர் புலப்படுத்தி யிருக்கின்றார், "இனிமேல் சிவஸ்துதியை அவர்களைப்போல வேறு யார் பாடப் போகிறார்கள!" என்று அவர் மனமுருகிப் பல முறை வருந்தியதை நான் கேட்டதுண்டு.

'வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம்'

மகா வைத்தியநாதையருடைய சிவகதைகள் பெரும்பாலும் கோயில்களிலும் பஜனை மடங்களி லும் நடைபெறும். திருவிடைமருதூர்க் கோயிலில், வைகாசி மாதத்தில் திருக்கலயாண உத்ஸவம் நடை

* தூ - பரிசுத்தம். ஆவலா - அன்புடையார். சே - இடபம். மண்ணாத - கழுவாத உலப்புறுவார் - வருந்துவார்.

பெறற காலத்தில ஆதீனகர்த்தர் விருப்பத்தினபடி அவர் பார்வதி கலயாண சரிததிரத்தைதக கதை பணணினர். அதறகுமுன அநதக கதையை அவர் வேறிடஙகளிற பணணியதிலலையாயினும, கநதபுரா ணததில அவருககு இருநத பயிற்சியினுலும இயல் பாகவே பல வடமொழி தெனமொழி நூலகளி லுளள பழககததினுலும அதனை மிகவும சிறப்பாகச செய்து நிறைவேற்றினர்.

அப்பால், ஆதீனத்தலைவர்களுடைய விருப்பப் படி இராமஸ்வாமி ஐயர் பார்வதி கல்யாண சரிதகி ரததைதக கீர்ததன உருவததில் இயற்றினர். பிறகு மகா வைததியநாதையர் அதை வைத்துககொணடு கதை செய்து வரலாயினர்.

வெகுதானய வருஷம (1878) அவர் இராமேசு வர யாததிரை போனர்; அப்போது இராமநாதபுரத் தில தஙகினர். அஙகே 'ரிஸீவர்' ஆக இருந்த ஸ்ரீநி வாஸ மூர்ததி ஐயங்காரெனபவர் அவரைத தகக வண்ணம் உபசரித்துச சிலநாள இருககச் செய் தனர், ஒருநாள பிரகலாத சரித்திரததைதக கதை பணண வேணடுமென்று விருமபினர். மகா வைத் தியநாதையர் சிவ கதையையனறி வேறு சரித் திரங்களைச் செய்ததில்லை. ஆனுலும ஹரிகதை செய் வதில் அவருககு வெறுப்பு இலலை. அவர் சமரஸ மான நோககமுடையவர். ஆதலின் ஐயங்கார் விரும பியபடியே அஙகே ஒருதினம பிரகலாத சரித்திரத தைதக கதை பண்ணினர். அந்தச் சரித்திரததிற்கு வேண்டிய உருப்படிகள் அவருககுத தெரியாவிட் டாலும கமபராமாயணத்திற் பயிற்சிமிகக அவர் அதிலுளள இரணியன வதைப்படலச் செய்யுட் களைச சொலலிப் பொருளகூறிச சபையினரைஇன் புறுத்தினர்; அனறியும திருநாவுககரசு நாயனர் சமணரால் துன்புறுததப் பெற்ற சிலவகைச் செய்தி

கள் பிரகலாதனுடைய சரித்திரச்செய்திகள் சிலவற்றோடு ஒப்புமை யுடையனவாக இருத்தலின் சந்தர்ப்பததுககு ஏற்றபடி அநநாயனூர் சரித்திரததில் உபயோகப்படும சில கீர்த்தனஙகளையும விஷயங்களையும் பொருததிச சொனனூர். கேட்டவர்களும, "இவ்வளவு இனிமையான ஹரிகதையை யாரிடததிலும் கேட்டதில்லை" என்று கூறி வியநதார்கள. 'வல்லவனுககுப் புலலும ஆயுதம' அலலவா?

சுப்பிரமணிய தேசிகவிலாசப் பாட்டு

திருவாவடுதுறை யாதீனததைச் சார்ந்த *செவ்வநதி புரததில பெரிய காறுபாருக இருநத ஸ்ரீ வேணுவனலிஙகத தம்பிரானென்பவா ஒரு பெரிய மடம கடடுவிதது அதறகு, 'சுப்பிரமணிய தேசிக விலாசம' என னும் பெயரை அமைத்தார். பினபு அவருடைய வேண்டுகோளினபடி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அஙகே விஜயஞ் செய்திருநத பொழுது அமமடாலயததைச சிறப்பிததுப் பலர் பல பாடலகளை இயற்றினூர்கள. அககாலததில அஙகே வநதிருநத மகா வைததியநாதையரும அவர் தமையனூரும வேறு பலரும பல செய்யுட்களை இயற்றிககூறினூர்கள. அவற்றுள மகா வைததியநாதையர் இயற்றியது வருமாறு :—

(அறுசீாககழி நெடிலடியாசிரிய விருததம)

"**மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்தியார் முன்செயபணி**
முட்டும வண்ணம்
வெம்மையா ரோரரசால் விளைந்ததெனுஞ் சொன்மாற
விடைநீத் தீசன்

* இது திருநெலவேலி ஜில்லா அமபாசமுததிரம தாலூகாவில் தாமபிரபாணி உறபததியாகும பாபநாசததுககு 4-மைல தூரததில உளளது, திருநெலவேலிப பககததுக கிராமஙகளுககுத திருவாவடுதுறை மடததுப் பெரிய காறுபாருக இருக்கும தமபிரான்களுககுத தலைமையிடம.

இம்மையார் பலவரசும் படர்பதிச்சுப் பிரமணிய
இறையாய் மும்மைச்
செம்மையார் வேணுவன லிங்கன்செய் திருமடத்திற்
றிகழந்துற் றனல் "

நாயன்மார்களுடைய சரித்திரங்களிலே ஈடுபட்டிருந்த மகாவைத்தியநாதையர் இச்செய்யுளில் மூர்த்தி நாயனாருடைய வரலாற்றை அமைத்திருக்கின்றனர். "திருநீறு, கண்டிகை, சடைமுடி என்னும் மூன்றையும் தமக்குரிய சின்னங்களாகக் கொண்டு பாண்டி நாட்டை ஆண்ட மூர்த்திநாயனார் செய்துவந்த சந்தனக்காப்புத் திருப்பணியானது தடைப்படும் வண்ணம் ஓர் அரசனால் நிகழ்ந்ததென்னும் பழிச்சொல் மாறும்படி, இடபவாகனத்தை நீத்துவிட்டுச் சிவபெருமானே, பல அரசுகளும் படருகின்ற இடமாகிய திருவாவடுதுறையில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகராக எழுந்தருளிப் பின்பு மேற்கூறிய மூன்று வகைச் சின்னங்களையும் உடைய வேணுவனலிங்கத் தம்பிரான் இயற்றிய மடாலயத்தில் வீற்றிருந்தார்" என்பது இச்செய்யுளிற் குறிக்கப்பட்ட பொருள். ஓர் அரசனால் துன்பம் உண்டாகியதைப் போக்கப் பல அரசர்களும் படரும் பதியில்வந்தாரென்பது இதன் பாலுள்ள நயம். படரும் கொடியரசு திருவாவடுதுறை ஸ்தல விருட்சம். ஆதலின் அரசென்றது இங்கே இரண்டு பொருளையும் குறித்து நிற்கின்றது. இச்செய்யுளினால் மகா வைத்தியநாதையருக்குச் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடத்தில் இருந்த பேரன்பு விளங்கும்.

'வைத்தி பாகவதர்'

பிறகு ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் செவ்வந்திபுரத்திலிருந்து பல இடங்களுக்குத் தம் பரிவாரங்களுடன் சென்றனர். அப்போது மகா வைத்தியநாதையரும் சிலகாலம் உடன் இருந்தனர். ஓரூரில்

தங்கியிருந்தபொழுது ஒரு நாள் இரவில் அவ்வூரி லுள்ள ஒரு சத்திரத்துத் திண்ணையில் மகா வைத்திய நாதையரும் வேறு சிலரும் சயனித்திருந்தனர்; அவர்களுள் நானும் ஒருவன். பாதி இரவில் ஓர் இரைச்சல் கேட்டது. நல்ல நிலா வெளிச்சம் இருந்தது. ஐம்பது பேர்களுக்குக் குறையாமலுள்ள ஒரு பெரிய கூட்டம் அந்தச் சத்திரத்தை நோக்கி வந்தது, வரும்பொழுதே அந்தக் கூட்டத்தி னர், "வைத்தி பாகவதர் எங்கே இருக்கிறார்?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தனர். அவர்கள் யாரைத் தேடுகிறார்களென்றும் எதற்காகத் தேடு கிறார்களென்றும் எங்களுக்கு விளங்கவில்லை. அவர் கள் உண்டாக்கிய சப்தத்தால் நாங்கள் யாவரும் எழுந்துவிட்டோம்.

"இங்கே பண்டாரசன்னிதிகளுடன் வைத்தி பாகவதர் வந்திருக்கிறாராமே. அவர் எங்கே இருக் கிறார்?" என்று மீட்டும் அவர்கள் கேட்டார்கள். எங்களுள் ஒருவர் அவர்களை மெல்ல விசாரிக்கத் தொடங்கி, "நீங்கள் யார்? யாரைத் தேடுகிறீர் கள்?" என்று கேட்டார். "நாங்கள் பக்கத்து ஊரில் வசிப்பவர்கள். வைத்தி பாகவதரைப்பற்றி மிகவும் சிறப்பாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவ ருடைய பாட்டைக் கேட்கவேண்டுமென்பது எங்கள் ஆசை. இந்த ஊருக்கு அவர் பண்டார சன்னிதி களுடன் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இப் பொழுது அவகாசம் இருக்குமாதலால் வந்து பார்த்து ஒரு தேவாரமாவது ஒரு சுலோகமாவது கேட்டுப்போகலாமென்று புறப்பட்டோம்" என்றார் கள். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைத் தேடி வந்தவர்களென்று எங்களுக்கு அப்பொழுதுதான் தெரியவந்தது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளவர் கள் சங்கீத வித்துவான்களெல்லோரையும் பாகவத

ரென்றே அழைப்பது வழக்கம். சோழ நாட்டின ராகிய எங்களுக்கு அது தெரியாததாதலின் அவர்கள் இன்னுரைக்குறித்துக் கேட்கிறார்களென்று முதலில் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய செயல் எங்களுக்கு வியப்பை உண்டாக்கியது. பாதிராத்திரியில் அவர்கள் நினைத்த வண்ணம் பாட இயலாதாதலின், மறு நாள் சுப்பிரமணிய தேசிகர் முன்னிலையில் வினிகை நடைபெறுமென்றும் அப்பொழுது வந்து கேட்கலாமென்றும் இராமஸ்வாமி ஐயர் சொல்லி அனுப்பினார். அவர்கள் மகா வைத்தியநாதையரைப் பார்த்ததனாலேயே ஒருவகைத் திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் அடைந்து சென்றார்கள், மறுநாள் வந்து அவருடைய சங்கீதத்தையும் கேட்டு இன்புற்றார்கள்.

' அகப்பட்டுக் கொண்டாயா ?'

ஒரு வருஷம் ஐப்பசி மாதத்தில் வழக்கம்போல் துலாஸ்நானத்திற்காக ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் திருவாவடுதுறையிலிருந்து மாயூரம் சென்று தெற்கு வீதியிலுள்ள கட்டளை மடத்தில் இருந்து வந்தார். அங்கே நாள்தோறும் வித்துவான்கள் பிரபுக்கள் முதலியோருடைய சல்லாபங்கள் இடைவிடாமல் நடக்கும் மகா வைத்தியநாதையர், இரட்டைப் பல்லவி சிவராமையர்,கோபால கிருஷ்ணபாரதியார், திருவாலங்காட்டுத் தியாகராஜ சாஸ்திரிகள், சாத்தனூர்ப் பஞ்சுவையர் முதலிய சங்கீத வித்துவான்கள் அங்கே வந்திருந்தனர்.

மாயூரத்தில் அக்காலத்தில் கோவிற் பாடகராக ஒரு முதிய அந்தணர் இருந்தார். அவர் யாரைப் பார்த்துப் பேசினாலும், "* அபயாம்பிகா கடாட்சம் உங்களுக்கு உண்டாகவேண்டும்" என்று சொல்

---

* அபயாம்பிகை யென்பது அத்தலத்து அம்பிகையின் திருநாமம்.

வார். அதனால் அவரை யாவரும், 'அபயாம்பிகா கடாட்சம்' என்றே அழைப்பாராயினர். அவருடைய இயல்பு ஒரு தனிவகையைச் சேர்ந்தது. அடிக்கடி அவர் மடத்திற்கு வந்துபோவார். வருஷத்துக்கு ஒருமுறை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் அவருக்கு முக்கால் ரூபாய் ஸம்மானம் செய்வது வழக்கம். அப்படிச் செய்யும்பொழுதெல்லாம், "மகா வைத்திகருக்குக்கூட ரூபாய் பத்து இருபது கொடுக்கிறீர்களே? நான்மட்டும் தாழ்ந்தவனா? அந்தப் பையன் வரும் போது அவனை என்னோடு பாடும்படி செய்தால் என் யோக்யதை உங்களுக்குத் தெரியவரும்" என்று சொல்வார். சுப்பிரமணிய தேசிகர் நகைத்துக் கொண்டே, "அப்படியே ஆகட்டும்" என்று சொல்லியனுப்புவார்.

முன்பு குறிப்பிட்ட வருஷத்தில் யாவரும் கூடியிருந்த சபையில் 'அபாயம்பிகா கடாட்சம்' தற்செயலாக வந்தார், வழக்கம்போல் ஸம்மானம் பெற்றுக் கொண்டார், பிறகுதேசிகரைநோக்கி மகாவைத்தியநாதையருடன் சேர்ந்து பாடச்செய்தால் தம்முடைய மதிப்பு விளங்குமென்று சொன்னார். அவர் அதற்கு முன் மகா வைத்தியநாதையரைப் பாராதவராதலின் அவர் அங்கே இருந்ததை அறியவில்லை. சுப்பிரமணிய தேசிகர் புன்சிரிப்போடு, "இவர்களே மகா வைத்தியநாதையரவர்கள்" என்று கூறிச் சுட்டிக் காட்டினார். அந்தப் பிராமணர் உடனே திடுக்கிட்டு எழுந்து போய்விடுவாரென்று நாங்கள் யாவரும் எண்ணினோம். அவர் சிறிதேனும் அஞ்சாமல், "அப்படியா! நல்லவேளை! இப்பொழுது அகப்பட்டுக் கொண்டாயா? பாடு பார்க்கலாம். நானும் பாடுகிறேன். நான் பாடிக்காட்டுகிறபடி பாடுவாயா?" என்று கேட்டுவிட்டு, 'மொட்டைச்சுவர் - கட்டைச்சுவர் - தட்டைச்சுவர் - குட்டைச்சுவர்' என்

று தம் வாய்க்கு வந்தவற்றைப்பல்லவியாகஎடுத்துப் பாட ஆரம்பித்தார். மகா வைத்தியநாதையர் சிரித் தார், உடனே அந்த முதியவர், "என்ன சிரிக்கிறாய்? சிரித்துவிட்டால் ஏமாந்து போவேனென்று நினைக் கிறாயோ? பாடு பார்க்கலாம். பேசாமல் ரூபாயை வாங்கி முடிந்துகொண்டுபோக மாத்திரம் தெரியுமா? சால்வை, பட்டு, சோமன்ஜோடு எல்லாம் வாங்கிக் கொள்ளத் தெரியுமா? நான் இல்லாத காலத்தில் வந்து பண்டாரசன்னிதிகளை ஏமாற்றிப் பணம் வாங்குகிறாயா? எங்கே இதைப் பல்லவியாகவைத் துப் பாடு பார்க்கலாம்" என்று உத்ஸாகத்தோடு சொல்லிவிட்டு எல்லோருடைய முகத்தையும் பார்த் தார். உடன் இருந்த யாவரும் சிரித்தனர்.

உடனே அங்கிருந்த தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் அந்தப் பிராமணரைப் பார்த்து, "ஓய், இங்கே வாரும். என்ன அவரிடம்போய்க் குழறுகிறீர்? இங் கேவந்து பாடும். நான் பாடிக்காட்டுகிறேன்" என்று சொன்னார். அம்முதியவரும் அப்படியே வந்து அஞ் சாமல் பாடினார். தியாகராஜ சாஸ்திரிகள் அவர் பாடினபடி யெல்லாம் பாடிக் காட்டினார்; அவர் அபஸ்வரமாகப் பாடும்பொழுதெல்லாம் சாஸ்திரி களும் அப்படியே பாடினார். இந்த விநோதக் காட்சி யினால் சபையிலிருந்தவர்கள் யாவரும் வயிறு குலுங் கச் சிரித்தார்கள். ஒன்றும் தெரியாத ஸாதுவாகிய 'அபயாம்பிகா கடாட்சம்' சிறிது நேரம் பாடிவிட் டுத் தம்முடைய பேச்சு அங்கே ஏறாதென்றெண் ணிப் போய்விட்டார்.

என்பாலுள்ள அன்பு

நான் கும்பகோணம் காலேஜில் வேலையில் நிய மிக்கப்பட்டதை யறிந்த மகா வைத்தியநாதையர் ஒருசமயம் கும்பகோணம் போயிருந்தபோது

'காலேஜ்' பிரின்ஸிபால ராவ்பஹதூர் தண்டலம் கோபால ராவ் அவர்களின் வீட்டிறகுச சென்று, என்னை நியமிததைதக குறிதது நனறி பாராட்டி விட்டு வநதார். அதறகுக காரணம என் தந்தையா ரிடததில அவருககு இருநத பிரியமே ஆகும. கோபாலராவவர்கள மகா வைததியநாதையரிடம நன்மதிப்பை உடையவர்கள, அவரைப்பற்றி, "கேட்பவர்களுடைய மனமறிநது பாடும திறமை உடையவர்" எனறு கூறிப் பாராட்டுவதுண்டு.

சமயோசித அறிவு

ஒருசமயம திருப்பனநதாளுககுச சென்றிருநத போது மகா வைததியநாதையரும அவர் தமைய ஞரும திருவாப்பாடி, சேய்ஞலூர் என்னும ஸதலங கஊத தரிசிததுவர எண்ணினர்கள. அப்பொழுது அஙகே காசிமடததுத தலைவராக இருநத ஸ்ரீ குமாரசாமித தமபிரானவர்கள ஒருவணடி கட்டு வித்து அனுப்பினர்கள். நானும உடன்சென்றேன.

சாலையிலிருநது சேயஞலூருககுத் திரும்பும் சம யததில அநத வணடி பளளததிற சாய்நதுவிட்டது. நாஙகள யாவரும கீழே விழுநதோம, உடனே எழுநது உடமபைத துடைததுக கொண்டோம. அப பொழுது மகா வைததியநாதையர், "பரமசிவனுல அளிககப்பட்ட முததுச சிவிகையில எழுநதருளி யிருந்த திருஞான சமபநதமூர்ததி நாயனர் இதன எலலைககு வநதவுடன, இந்த ஸ்தலம் சண்டிகேசுவர நாயனர் அவதரிதத ஸ்தலமெனறு இறங்கி நடநது சென்றார். அதனை அறிநதிருநதும நாம் வண்டி யில வநதது தவறெனறு திருவருளே அறிவித்து விட்டது" என்று கூறி,

(கலிவிருத்தம்)

*" ஞானசம பந்தரும நாய னூர்சடைத்
தூநறுத் தொடையன்முன் சூட்டும பிள்ளையார்
பானமையில் வரும்பதி யென்று நித்தில
யானமுன் னிழிந்தெதி ரிறைஞ்சி யெயதினூர்"

(பெரிய திருஞான. 244)

எனனும பெரியபுராணச செய்யுளைச சொன்ஞர். அவருககு நாயனமார்களிடததில இருநத அனபின முதிர்வையும பெரியபுராணப பயிறசியையும ஞாபக சகதியையும சமயோசித புததியையும உணர்நது வியநது யாவரும நட்நதே செனறேம.

'சங்கீதத்தைக் காப்பாற்றுபவர்'

செனனைககு ஒருமுறை மகா வைததியநாதை யர் சென்றிருநதபொழுது அவரைப் பார்ககவேண்டு மெனறு ராவபகதூர் பூண்டி அரஙகநாத முதலியார் விரும்பினூர். அப்பொழுது செனனையில இருநத நான அவரை அழைததுககொணடு முதலியார் வீட்டிற்குச சென்றேன. மகா வைததியநாதையருககுத தமிழநூறபயிற்சியும் உண்டெனபதை அறிநதிருந்த அரஙகநாத முதலியார் தமிழ நூலகள பலவற்றைப் பற்றி அவருடன் பேசிககொண்டிருநதார், பல செய்யுடகளை இடையிடையே எடுததுக கூறினூர். மகா வைததியநாதையரும அப்படியே பலசெயயுடக ளைச சலிப்பிலலாமல எடுததுககூறிப் பேசிககொண டிருந்தார். அஙஙனம பேசுமபொழுது செயயுடகளை இசையோடு அவர் சொலலுவாரெனறும அதனூல அவருடைய சாரீர இனிமையை அறிநது மகிழலா மெனறும் முதலியார் எணணியிருநதார். ஆனுல் மகா

* நாயனூர - சிவபெருமான். தொடையல ஞன் - மாலை முதலிய சேடங்களை பிளளையார - சண்டிகேசுவரர். நித்தில யானம் - முததுப்பலலக்கு. இழிநது - இறஙகி

வைத்தியநாதையரோ செய்யுட்களைச சொல்லும் பொழுது இசையோடு சொல்லாமல் பேசுவது போலவே சொன்னார். அவர் போனபிறகு முதலியார் எனனிடம, "இவர் சஙகீதத்தை நன்றாகக காப்பாற்றுபவர். மிகக சதுரர். சஙகீதம தெரியாதவர்களெலலாம பாட்டோ சுலோகமோ சொல்லுமபோது சஙகீதம தெரிநததாகக காட்டிக கொளள எண்ணி அபஸ்வரமாகச சொல்லித் தாஙகளே சநதோஷிககிறார்கள. நான் இவரோடு பேசசுக கொடுதது ஏதாவது ஒரு பாடடைச சாரீரத்துடன இவர் சொலலகக கேட்கலாமெனறிருநதேன். நெடுநேரம பேசிககொண்டிருந்தோம. இவர் எவ்வளவோ தமிழ்ச் செய்யுடகளைச சொன்னார். ஆனால் ஒன்றையாவது இசையுடன சொலலவிலலை. அப்படிக காப்பாற்றினால்தானே அதற்குக கௌரவம உணடாகும?" எனறார். பினபு அரங்கநாத முதலியார் சென்னையிலுள்ள பல பிரபுககளின ஆதரவில் மகா வைததியநாதையரை ஒரு வினிகை நடத்தச் செய்து அவருககுத தகக ஸமமானம் செய்வித்து அனுப்பினர்.

சிரமமில்லாமல் ஸம்மானம் பெற்றது

அநதக காலததில சென்னைககு வநதிருநத வேஙகடகிரி மகாராஜா மகா வைததியநாதையருடைய திறமையைப்பறறிக கேளவியுற்று அவரைப் பார்கக விருமபினார். அவர் அவ்வரசர்பால சென்றனர். அவ்வரசர் சஙகீத சாஸதிரத்தில் நலல பயிற்சி உடையவர், ஆதலின் வைததியநாதையருடன அந்தச் சாஸ்திர விஷயமாகப் பேசிககொண்டிருநதனர். அவரும் பல நூற்பயிற்சி யுடையவராதலின் அரசர் அவருடைய ஸமபாஷணையால மிகக திருப்தி அடைந்தார்.

வேஙகடகிரி ஸமஸ்தானத்தில் வித்துவான்களுககு உததம ஸமபாவனையாகக கொடுககும் தொகை 108-ரூபாய். மகா வைததியநாதையருடைய ஞானத்தை அறிநது மகிழநத ஸமஸ்தானதிபதி உததம சமமானததின் இரணடு பங்காகிய 216-ரூபாயைக கொடுத்து வேறு மரியாதைகளையும் செய்தார். மகா வைததியநாதையர் அஙகே வினிகை யாவது சிவகதையாவது நடததவிலலை. இந்த நிகழச்சியைப்பற்றிப் பினபு ஒருகால மகா வைததியநாதையரே, "பாட்டைக கேட்பாரென்று எண்ணியிருநதேன. சங்கீத லக்ஷணஙகளைப்பற்றிப் பேசினரே யொழியப் பாடவேணடுமென்று சொலலவேயில்லை. வேறொரிடமாக இருநதால கசககிப் பிழிநது விடுவார்கள. யாதொரு சிரமமும இல்லாமல் உயர்நத ஸமமானததை அவரிடம் பெறறேன. இதுவும ஓர் அதிர்ஷ்டந்தான்" என்று என்னிடம் சொன்னர்.

பெரிய புராணக் கீர்த்தனப் பிரசங்கம்

ஒருகாலததில சிவபுண்ணியச செலவர்களாகிய நகரததார்களுடைய ஊர்களுககு மகா வைததியநாதையர் சென்று அஙகஙகே பலருடைய விருப்பத்தினபடி சிவகதைபணணி ஸமமானம பெற்றனர். தேவகோட்டையில ஐநது மாதம் இருநது பெரியபுராணக கீர்த்தனக கதாபிரசஙகம செய்து எலலோருடைய ஆதரவையும உயர்நத ஸம்மானங்களையும பெற்றனர், அன்றியும அவர்கள் மகா வைததியநாதையருககு நாயனமார்களிடததிலிருந்த பேரன்பை எண்ணி அறுபதது மூன்று நாயன்மார்களுடைய படஙகளையும செய்விதது வழஙகினர்.

பாஸ்கர சேதுபதி

இராமநாதபுரத்தில இருநத ஸ்ரீ பாஸ்கர சேதுபதி மன்னரவர்களுடைய திருமண வைபவத்திற்கு

மகா வைத்தியநாதையர் சென்றிருந்தனர். அங்கே சில காலம் இருந்து வினிகையும் சிவகதையும் செய்து ஸம்மானங்களைப் பெற்றனர். பின்பும் பாஸ்கர ஸேதுபதி மன்னர், *'பட்டாபிஷேக வைபவ காலத்தில வருவித்து வெகுமதி செய்ததுமன்றி, மாதந்தோறும் சமபளமும், வருடந்தோறும் நவராத்திரி மகோத்ஸவத்திற்கு வரும்படியாகச்செய்து வருஷாசனமும் நியமனம் செய்ய, அவ்வாறே சென்று வெகுமதி பெற்று வந்ததுமன்றி, இடையில் ஏககாலத்தில் அழைத்தாலும் அக்காலந் தோறும் சென்று மகாராஜா அவர்களுக்குக் கர்ணாநந்தமான கானாநந்தத்தைப் புகட்டி உத்தம ஸம்மானம் பெற்று' வந்தனர்.

திருவையாற்று வாஸம்

திருவையாற்றில ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டுமென்றெண்ணி, ஸ்ரீ தருமஸம்வர்த்தனி அம்பிகை சந்நிதியிலுள்ள பாவாஸாமி அக்கிரகாரத்தில மேற்குக்கோடியில வடசிறகில் இரண்டு வீடுகளை அவர் வாங்கினர். அவற்றுள் ஒன்றில தாம தம் தமையனருடன் இருந்துகொண்டு மற்றொன்றில ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் படத்தையும் அறுபத்துமூவர் படத்தையும் வைத்துத் தினமும மாலையில பஜனைசெய்துவந்தார்.

அவர் ஸப்தஸ்தான உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரருடன் எல்லாஸ்தலங்களுக்கும நடந்து செல்வதுண்டு. இடையிடையே நேர்ந்த ஸ்தலங்களில பூஜை செய்துவிட்டுச் செல்வார். திருநெய்த்தானத்தில சுவாமி எழுந்தருளி யிருக்கும் பொழுது காவேரி மணலில் தாமே இன்புற்றுப் பாடுவார். இங்ஙனம் ஒவ்வொரு வருடமும் நடைபெற்றுவந்

*ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாத விஜய ஸங்கிரகம்.

தது. அப்பொழுது கேட்பதற்காகப் பலபேர்கள் வந்து கூடுவார்கள.

நோயுற்றுத் தீர்ந்தது

ஒரு வருஷத்தின இடையில மேற்கூறிய திருவிழா யாத்திரையில ஓரூரில *ஒரு வீட்டிற் பூஜை செய்து விட்டு ஆகாரம செய்தபொழுது நேர்நத அபத்தியத்தால வைத்தியநாதையருககு மிகக அசௌக கியம உண்டாயிற்று. எழுநது நடககவும் உண்ண வும் இயலாமல படுககையாகவே வையைச்சேரியில இருநது விட்டார். அதனை யறிந்த ஸ்ரீ சுப்பிர மணிய தேசிகர் அவருடைய தேகநிலையை அறிந்து வருமபடி அடிககடி தககவர்களை அனுப்பிவந்த தனறி, அவருடைய சௌகர்யத்திற்காகப் பணமும கொடுததனுப்பினார். அவவாறு கொணடுபோய்க கொடுத்தவர்களுள நானும ஒருவன். பிறகு நோய் தீர்நது அவர் சுப்பிரமணிய தேசிகர்பால வநது தம நனறியறிவைப் புலப்படுததிப் பாராட்டினார்; "என் னால பிரயோஜனம இலலாத காலத்திலும எனனை மறவாமல 'பால நினைநது ஊட்டும தாயினும சாலப் பரிநது' என்றபடி எனககு வேண்டிய சௌகரியங் களைப் பண்ணுவித்த சந்நிதானத்தின பேரருளை நான் எனனவெனறு சொலவேன!" எனறு சொலலிச சொலலி மனங்கனிநதார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பிரிவிற்கு இரங்கியது

சர்வஜித்து வருஷம மார்கழி மாதத்தில (1888) மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகர் பரிபூரண

* அவர்பால பொறாமையுற்ற சிலருடைய தீயமுயற்சியால, 'ஏவல' உபத்திரவம உணடாயிறறெனறும, கணபதியககிரகா ரத்தில இருநதவரும மநதிரசாஸதிரஙகளில வலலவருமான ஒரு சாஸதிரிகளிடம ரக்ஷாபநதனம செய்துகொண்ட பின அது நீஙகிற றெனறும சிலா கூறுவா.

மடைந்தபொழுது, தம்மைப் பல வகையிலும் ஆதரித்துத தமககு உண்டாகிய பெரும்புகழுக்குக காரணமாக இருந்து விளஙகிய அவருடைய பிரிவாற்றுமையால மிக வருநதினுர், தம வருத்த மிகுதியைப் புலப்படுததிப் பாடிய செய்யுட்கள சில உண்டு. அவற்றுள் ஒனறு வருமாறு:

(தரவு கொசசககக்கலிப்பா)

"ஏரளித்த வடமொழிதென் மொழியளித்தா யிசையளித்தாய்
சீரளித்த துறைசையிறசுப் பிரமணிய தேசிகநின்
நாரளித்த பேரவைக்கண் மகாவைத்ய நாதனெனும்
பேரளித்தா யெங்களைவிட் டெங்கொளித்தாய பேசுகவே"

[இசை - சஙகீதம, நார - அன்பு]

இசசெய்யுளில அவர், தேசிகர் தமககு மகா வைத்தியநாதையரெனனும பெயர் வழஙகியதைப் பற்றிக கூறியிருககின்றனர்.

ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருககுப் பிறகு திருவாவடுதுறையாதீனத் தலைவராக வீற்றிருந்தவரும், வித்வத்ஜன பரிபாலகரும, ரஸிக சிரோமணியும் வடமொழி, தெனமொழி, சஙகீதம் இவற்றில் நலல பயிற்சியுளளவரும, தரமறிநது அளிககும தாதாவுமான ஸ்ரீ அமபலவாண தேசிகர் மகா வைத்தியநாதையரை அடிககடி முககியமான சமயங்களில வருவித்து அவருடைய சங்கீதத்தையும சிவகதாப்பிரசங்கஙகளையும கேட்டுககேட்டு இனபுற்று உயர்ந்த ஸம்மானஙகளை அவவப்போது செய்துவநதனர். சில சமயங்களில் மகா வைத்தியநாதையருடையகானமும் திருககோடிகாவல கிருஷ்ணையர் பிடிலும சேர்ந்தே நடககும்.

பிரிவு

நந்தன வருஷததில மகா வைத்தியநாதையருக்குத தேக அசௌகரியம உண்டாயிற்று. அவர் திருவையாறறில இருந்துவநதார். அககாலத்தில் குடும்பக கவலை நேராதபடி ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரும பாஸ்கரசேதுபதிமனனரும பச்சாம்பேட்டையில் வித்துவான்களுககுப் பேராதரவாக விளங்கிய நடராஜையரெனனும செலவரும் பொருளுதவி செய்துவநதனா.

நநதனவருஷம தைமாதம பதினைநதேதிவெள்ளிககிழமை (27—1—1893)பகல ஒன்றரை மணிககு மகா வைததியநாதையர் தமது நாறபத்தொன்பதாம பிராயத்தில ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரருடைய திருவடி நீழலையடைநதனர். உயிர்பிரியும இறுதி நேரமவரையில அவருடைய திருநாவானது சிவநாமததை உச்சரிததுககொண்டே யிருநதது; "நற்றவாவுனை நான மறககினும சொலலுநா நமச்சிவாயவே" என்னும சுநதரமூர்ததி நாயனாருடைய திருவாககுககு இலககியமாக அவர் இருநதார்.

இரங்கற் செய்யுட்கள்

அவரது பிரிவாற்றாமையினால அவருடைய தமையனாராகிய இராமஸ்வாமி ஐயர் மிகவருநதிப் பல செய்யுட்களைப் பாடினர். அவறறுள இரணடு வருமாறு.

(அறுசீரக்கழி நெடிலடியாசிரியவிருததம)

க "கானநூற் கற்பகமே யறுபத்து மூவர்முதற்
கடவுட் காதை
ஆனசீர் வளந்தருசிந் தாமணியே யமுதடியார்க்
களிக்கும் காம
தேனுவே யெனக்கினைய சிங்கமே யென்னுயிரே
சிவமெய்ஞ் ஞான

பானுவே கலைக்கடலே யுனைப்பிரிந்திங் காற்றகிலேன்
பாவி யேனே ''

உ. ''உயிரிழந்த காத்திரம்போ லொளியிழந்த நேத்திரம்போல்
உயர்செஞ் சாலிப்
பயிரிழந்த பண்ணையைப்போற் பதியிழந்த மங்கையைப்போற்
படர்கொள் கொம்பின்
இயலிழந்த விளங்கொடிபோ லிறகிழந்த பறவையைப்போல
இறைவன் காக்கும்
செயலிழந்த குடிகளைப்போ லுனையிழந்திங் கிடருழந்தேன்
தீமை யேனே.''

மகா வைத்தியநாதருடைய பிரிவினால் தமிழ நாட்டுச சங்கீத வித்துவான்களெலலாம் ஒரு பெரிய நிதியை இழந்தவர்களைப்போல இடருற்று வாடினார்கள. ''அவருடைய சங்கீதததின இனிமையையும சிவ கதைகளையும் இனி யாரிடம் கேட்டு இன்புறுவோம்!'' என்று தமிழ நாட்டார் வருநதினார். அந்தச் சங்கீத சாகரத்தின இயல்பை நினைககுநதோறும் எனது மனம உருகுகினறது.

அவருடைய அன்பும் எளிமையும் பிறருடைய மனஙகளைக கவர்நது நினறன. அவர் வாழ்வில சங்கீதம் ஒரு புது மலர்சசியை அடைநதது. தமிழ நாட்டின புகழைப் பரப்பியவர்களுள அவரும ஒருவர். எவ்வளவோ சங்கீத வித்துவான்களைத் தமிழுலகம் கண்டிருககிறது ; ஆயினும் மகா வைத்தியநாதையரைப்போல ஒருவரைப் பெறவேண்டுமாயின் அது பெருநதவம் செய்திருககவேண்டும. அவரைப்போல இசைத்திறமும, தமிழவடமொழியறிவும், எலலோரும விருமபும் குணமும, சிவபகதிச் செல்வமும், தூய்மையும், தோற்றப் பொலிவும் ஒருங்கே வாய்ககப் பெற்றவராகப் பல ஆயிரம

* காததிரம்-உடல. சாலி-நெல. பண்ணை-வயல. பதி-கணவன்.

பேர்களுள ஒருவரே பிறககின்றனர். இல்லை யெனின், அததகைய பெருமபுகழ அவருககு உண் டாவதற்குக காரணம இலலையன்றே ?

இயல்புகள்

மகா வைததியநாதருடைய அருஙகுணங்க ளும ஒழுஙகான வாழககையும் இணையற்ற புகழும அவரை மறவாமல் என்றும நினைககச செய்வன. அவரைக குணமணியாகக கண்டு அன்பு பூண்டவர் களும், சிவபகதரென அறிநது ஈடுபட்டவர்களும, சங்கீதக களஞ்சியமென்று உணர்நது புகழ்ந்தவர்க ளும, கலவிமானெனத தெளிநது விரும்பியவர்களும பலர். அவரிடததில அமைநதிருநத தூய ஒழுககத தாலும், யாவருககும எளியராம தன்மை முதலியவற் றாலும எத்தகையவர்களும அவரிடம மரியாதை யாக நடநதுகொண்டார்கள.

சிவபக்தி

அவருடைய சிவபகதியும் சிவபகதர்களபால அவருககு இருந்த பேரனபும எககாலத்திலும குறை யவேயிலலை. இளமை தொடங்கியே, நாளதோறும சிவபூஜை செய்யும் நியமம உடையவர் அவர், பூஜை செய்தபிறகே உணவு கொள்வார். பூஜை செய்யும காலத்தில சிரம், காது, கைகள், கழுத்து முதலிய இடங்களில் ருத்திராட்சஙகளைத் தரிததுக கொள்ளுவார். ஒவ்வொரு நாளும் ருதரம, சமகம், புருஷ சூகதம் ஆகியவற்றைச சொலலி அபிஷேகம செய்வார் ; பாலபிஷேகமும் விலவார்சசனையும இன்றிப் பூஜை செய்யார் ; ஏகலிங்கார்சசனை செய் தலே அவரது வழககம்.

நாள்தோறும் மாலைககாலததில் சிவதரிசனம செய்வார். வினிகையேனும கதையேனும பிறபக

விற் செய்யநேரின் ஸந்தியா காலத்திற்குள் நிறை வேற்றிவிட்டு ஸந்தியாவந்தனம் செய்து பின்பு சிவ தரிசனத்திற்குப் போய்விடுவார். இந்த நியமம் எநதககாலததும் தவறியதில்லை. அஙஙனம செல லுமபோது தாம் காலையில் தொடுத்துவைத்திருந்த புஷ்பமாலையைக கொண்டுபோவார். அவர், தாம பிறநத வையைச்சேரியினகண உள்ள சிவாலயத் தில் நடராஜ விககிரகததைப் பிரதிஷ்டைசெய்தார். தமககுக கிடைதத ஸமமானஙகளாகிய பீதாம்ப ரம முதலிய பொருளகளிற சிலவற்றை அவ்வால யத்திலுளள மூர்ததிகளுககு உபயோகமாகுமபடி அளித்துவிட்டனர்.

பணிவு

அவர் மிகக மதிப்புடன விளங்கிஞராயினும தருககின்றி யிருந்தார். பிறருடைய திறமையை அறிநது பாராடடும அருமையான குணம அவரி டம அமைநதிருந்தது. மூத்தவர்களிடமும் கலவி மானகளிடமும் மிகவும மரியாதையோடு ஒழுகுவார். தம அன்னையாரிடம எப்பொழுதும, “ வாருங்கள், போங்கள் ” என்று பன்மையாகவே பேசுவார். சங்கீத வினிகைகளுககுப் பிறர் வநது அழைததால் ஒருவிதமான நிபநதனையும் பேசிககொளளாமலே போவார். அதனுல அவருககு ஒரு குறைவுமிலலா மல தககமரியாதையே கிடைததுவநதது. இககாலத் தில் அவர் இருப்பாராஞல ஒரு வினிகைககே மிகவும சுலபமாக 500 ரூபாயககுக குறையாமல கிடைக் கும. தாம பெறும ஸமமானஙகளெலலாவற்றையும தமையஞராகிய இராமஸ்வாமிஐயரிடம்ஒப்பிததுவிடு வார். தமையஞருடைய சொலலுககு மாறுபேசவே மாட்டார். மகா வைததியநாதையரால இராமஸ்வாமி ஐயருககு அதிக மதிப்புணடாயிற்று ; ஆயினும்

அவர் எப்பொழுதும் தமையனருக்கு அடங்கியே ஒழுகுவார். இராமஸ்வாமி ஐயருடைய முயற்சிகளாலும் அவ்வப்பொழுது இன்னவாறு நடக்கவேண்டுமென்று அவர் அறிவுறுத்திவந்த செயலாலும் மகா வைத்தியநாதையர் அடைந்த பயன்கள் பல.

மகா வைத்தியநாதையருடன் எப்பொழுதும் இருந்து அவரை இன்ன இன்ன உருப்படிகளைப் பாடவேண்டுமென்று இராமஸ்வாமி ஐயர் சொல்லி வருவார். அதனால் சிலருக்கு வைத்தியநாதையர் தம்முடைய தமையனார் உதவியின்றி ஒன்றும் செய்யும் சக்தியில்லாதவரென்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. ஒருசமயம் இராமஸ்வாமி ஐயர் நோய்வாய்ப்பட்டமையால் வைத்தியநாதையர் சில இடங்களுக்குத் தனியே சென்று வினிகைகளும் கதைகளும் நடத்திவந்தார். அதைக் கேட்டபிறகு அவர்களுக்கு இருந்த அந்த எண்ணம் அடியோடே நீங்கியது.

விருப்பமான பொருள்கள்

சுருக்கமான உணவையே அவர் விரும்புவார். வற்றற்குழம்பு, வெந்தயக்குழம்பு, சீரகரசம், நீர் மோர் ஆகியவற்றில் அவருக்கு விருப்பம் உண்டு. எலுமிச்சம்பழம் சேர்த்துக்கொள்ளார். பால் உட்கொள்ளும் வழக்கம் இல்லை. நெய் ஒரு கரண்டி முட்டையளவுதான் சேர்த்துக்கொள்வார். ஆடம்பரமான உணவுவகைகளில் அவருக்கு அவா இல்லை. வெளியூர்களுக்குச் செல்லுங் காலங்களில் அவல், சீடை, பொரிமா முதலியவற்றைக்கொண்டு செல்வார். அவற்றை அவசியமாயின் பிற்பகலில் உண்பார். அவரிடம் கைலாசையர் என்ற பரிசாரகர் எப்பொழுதும் உடனிருந்து வந்தார்.

பாண்டவ பாஷை

சகோதரர்களோடு பேசுங்காலத்தில் ஏதோ ஒரு பாஷையில் அவர் பேசுவார், அஃது இன்ன பாஷையென்று யாருக்கும் விளங்காது. ஒரு முறை நான் என்ன பாஷையென்று கேட்டேன்; அவர், "இதனைப் பாண்டவபாஷையென்று சொல்வதுண்டு. விராட நகரத்தில் பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசம் செய்தகாலத்தில் தமக்குள் வழங்கிவந்ததைப் போன்றதென்று கேள்வி" என்றார்.

சங்கீதத் திறமை

அவருடைய சங்கீதத்திறமை தனிச்சிறப்புடையது. ஒன்றரை மணிக்குமேல் அவர் தொடர்ந்து பாடுவதில்லை, சிவகதை இரண்டு மணிநேரம் செய்வார். இராக ஆலாபனம் செய்யும்போது வாய்க்கு வந்த சொற்களையும் எழுத்துக்களையும் வழங்காமல் 'சங்கரா' என்றே ஆலாபனம் செய்வார். அவருடைய சிவபக்தியே அங்ஙனம் செய்வதற்குக் காரணமாகும். முகவேறுபாட்டைக் காட்டாமலும், பலவிதமான அங்க சேஷ்டைகள் இல்லாமலும், கைகளை ஓங்காமலும், இருந்தபடியே அசையாமல் பாடுவார். பாடுவதற்கு முன் தொண்டையைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுதல், சுருதியோடு பொருத்துவதற்குச் சில நேரத்தைக் கழித்தல், இடையிடையே பலவகைப் பானங்களை உட்கொள்ளல் முதலியவைகளை அவரிடம் ஒருபோதும் நான் கண்டதில்லை. அவருடைய உணவின் ஒழுங்கும், தூயஒழுக்கமும், வரையறையோடு பாடும் முறையும் அவருடைய சரீரத்தை ஒரே நிலையில் இருக்கச் செய்தன. ஆதலின் எந்த சமயம் வேண்டுமானாலும் அவர் பாடுவதற்கு ஸித்தராக இருப்பார்.

ஒருமுறை அவர் திருவாவடுதுறைககு வந்திருநதபோது விடுதியிலிருநது மடத்திற்குப் பாடுவதறகாகப் போய்கெகொண்டிருநதார். அவருடன் அவர் தமையனார் செனறார். நானும பிறரும அவர்களைப் பினதொடர்நது செனறோம. அப்பொழுது மகா வைத்தியநாதையர், "ராமஸாமி, ராமஸாமி" எனறு உரககக கூப்பிட்டார். 'இவருடைய தமையனாராகிய இராமஸவாமி ஐயர் அருகில வருமபொழுதே இவா ஏன கூப்பிடுகிறார்?' எனறெண்ணினேன. மறுநாள இராமஸவாமி ஐயரை விசாரித்தேன, "சாரீரம சரியாக இருககிறதா எனறு பார்ததுககொணடான" எனறு அவர் கூறினார். அபபொழுது எனககு உண்டான ஆசசரியததுககு அளவேயிலலை. சாரீரததைப் பரீட்சிப்பதற்காக எவவளவோ நேரததைகக கழிககும பல விததுவானகளுககும அவருககும உளள வேறறுமையை நினைநது நினைநது வியநதேன.

சிவகதை செய்யும் முறை

திருவாவடுதுறை மடத்திறகு வநத காலஙகளில அவருடைய பாட்டு ஒருநாளும, சிவகதை ஒருநாளுமாக மாறி மாறி நடைபெறும. சிவகதை, ஹரிகதையாகியவறறிறகு ஒரேவிதமான ஆரமபஙகளும பூர்வ பீடிகைகளும சொலலும சஙகீத விததுவானகள பலர் இககாலததில இருககினறனர், மகா வைத்தியநாதையருடைய சிவகதையின போககு, தொடககம முதல இறுதிவரையில சமபிரதாய விரோதமிலலாமலும புதிய புதிய விஷயஙகளைக கொண்டதாகவும இருககும. 'சஙகரா' என்று ஆரமபிககுமபோதே மநதிரததாற் கட்டுண்டவர்கள்போல சபையினர் யாவரும் மெய்மமறநது விடுவார்கள. சிவபரமான கீர்த்தனஙகளும் சுலோகங்

களும் பாடல்களும் அவருடைய வாக்கிலிருந்து அமுத மழைபோல வெளிவரும்.

முதன் முதலில "வாதாபிகணபதிம" என்ற விநாயகர் வணக்கத்தை அவர் பாடுவார். பிறகு பெரியபுராணக் கீர்த்தனத்திலுள்ள "எக்காலத்து மறவேனே" என்ற நடராஜ ஸ்துதியைப்பாடுவார். நாயனமார் சரித்திரங்களாயின திருத்தொண்டத் தொகையில், "தில்லைவா ழந்தணர்தம அடியார்க்கு மடியேன" என்று தொடங்கி எந்த நாயனர் சரித்திரத்தைச சொல்ல வேண்டுமோ அந்த நாயனர் திருநாமம உள்ள திருப்பாடலவரையிற் பாடி விட்டுக் கதையைத் தொடங்குவார். தமக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம காட்டவேணடு மென்ற கருத்தால ஸமபிரதாய விரோதமானவற்றையும இடத்திற்குப பொருத்த மில்லாத விஷயங்களையும புகுத்திச சொல்லும் தன்மை அவர்பால இல்லை, அங்ஙனம செய்யும்படி நிர்ப்பந்திப்பவர்களும அக் காலத்திற் பெரும்பாலும இல்லை. எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரத்தினால அறியப்படும உயர்ந்த கருத்துக் களை விளக்கும ஆன்றோர் வாக்குக்களை மேற்கோ ளாகக் காட்டிப் பொருள கூறும்பொழுது அந்த நூல்களைப் பயிலவேணடு மென்னும விருப்பமும் அந்த நீதியைப் பின்பற்றி நடக்க வேணடுமென் னும எணணமும கேட்பவர்களுக்கு உண்டாகும. அவருடைய கதாப்பிரசங்கத்தில அடிமுதல் இறுதி வரையில சிவபக்தி உணர்ச்சியை வளர்க்கும அமைப்பே காணப்படும.

சிவகதைகளுக்கு மகாராஷ்டிர பாஷையிலுள்ள நிரூபணங்கள முதலியவற்றைப் பாடுவார். வட மொழிச் சுலோகங்களையும் தமிழ்ச செய்யுட்களையும இடத்திற்கேற்பச் சொல்லும்பொழுதும் அவற்றின் பொருளைக் கூறும்பொழுதும் அவருடைய கல்வித்

திறமை நன்றாக விளங்கும். அவர் பாடும்பொழுது மனம் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிடும். கதையைக்கூறி விஷயங்களை விளக்கும்பொழுது பருந்தோடு செல்லும் நிழலைப்போலக் கேட்போர் மனம் அக்கருத்துக்களைப் பின்தொடர்ந்தே செல்லும்; அவ்வக் கருத்துக்களுக்கு ஏற்ற மெய்ப்பாடுகளைக் கேட்போரிடம் விளங்கக் காணலாம். பக்திரஸம் ததும்பும் விஷயங்களைச் சொல்லும்பொழுது எத்தகைய வன்னெஞ்சமும் கனிந்துவிடும்; கேட்போர்கள் கண்ணீர் உகுத்துப் பரவசராவார்கள்.

கதை செய்யும்போது மகா வைத்தியநாதையர் இக்கால வழக்கப்படி எழுந்திருந்து நில்லாமல் உட்கார்ந்தபடியே பாடி உபந்யாசம் செய்வார். பக்க வாத்தியக்காரர்களும் உடன் உட்கார்ந்திருப்பார்கள். இதற்காக ஒரு பீடத்தையோ தனி யாசனத்தையோ அவர் உபயோகிப்பதில்லை. பாடும்போதும் கதை செய்யும்போதும் இராமஸ்வாமி ஐயர் தம்புரு மீட்டிக் கொண்டிருப்பார்.

பதசாரங்கள்

மகாவைத்தியநாதையர் கூறும் பதசாரங்கள் கற்பனைத்திறமும் நுண்மையும் உடையனவாக இருக்கும். பெரியபுராணம், தேவாரம், சூதசங்கிதை முதலிய தமிழ்நூல்களிலிருந்தும் வடமொழிநூல்களிலிருந்தும் மேற்கோள்களைக் காட்டிப் பொருள்சொல்லுகையில் அவருடைய ஆராய்ச்சியின் ஆழம் புலப்படும். தேவாரக் கருத்துக்களுக்கும் உபநிஷதக் கருத்துக்களுக்கும் உள்ள ஒப்புமையை அவர் எடுத்துக் கூறுவார். மங்களமாக, சஹானாராகத்திலுள்ள, "நந்திகேசாய மங்களம்" என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடி அவர் பூர்த்தி செய்வார்.

அவர் கூறிய பதசாரங்களுள் என் நினைவில் உள்ள இரண்டைத் தெரிவிக்கிறேன் :

அப்பூதிநாயனர் சரித்திரப் பிரசங்கத்தைச் செய்தபொழுது பெரியபுராணக கீர்த்தனத்திலுள்ள "அப்பூதியார் திருமனையில் வநதார்" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடிப் பொருள கூறினா. அதன மூன்ரும சரணததில "திஙகளூாமாடததிஙகளூர்" என்ற ஒரு தொடர் உளளது. அதற்குப் பதசாரம சொலலுகையில கற்பனை நயம விளஙக, "சநதிரன மேல ஊர்நதுசெலலும மாடஙகளை யுடைய திஙகளூர் என்பது அர்ததம, சநதிரன குருத்துரோகமாகிய மகாபாதகததை அறிநதுசெயதவனுதலின, குருபகதியிற சிறநத அப்பூதியடிகள வசிககும ஊரிலுளள மாடஙகளின ஸ்பரிசததாலாவது தன தோஷம தீருமெனறு எண்ணி வநததுபோல இருநதது" எனறு சொன்னுர்.

சோமாசிமாற நாயனா சரிததிரப்பிரசங்கம ஒருசமயம அவரால திருவாவடுதுறை மடததிற செய்யப்படடது. சுநதரமூர்ததி நாயனுருடைய உதவியால ஸ்ரீ தியாகேசப்பெருமானைத தாம செய்யும யாகததுககு எழுநதருளச செயயவேண்டுமென்று சோமாசிமாறர் எணணினுர், அதனபொருட்டுச சுநதரமூர்ததி நாயனுரது விருப்பததைப பெற நினைநது அவருககு உவப்பான தூதுவளைககீரையை நாளதோறும் மாறர் கொடுத்துவநதாரென்ற செய்தியொனறு, பகத விலாசததைதத தழுவிப் பெரிய புராணக கீர்ததனததில அமைககப்படடிருநதது. அதைக கூறும கீர்ததனம, "தூதுவளைக கீரையைக காதலாய்க கொடுத்துவந்தார்" என்று தொடங்குவது. இதைப் பாடிப் பிரசஙகம செய்கையில் வைத்தியநாதையர், "அநதக கீரையின் பெயராகிய தூதுவளை யென்பது சுநதரமூர்த்திநாயனுருககு, 'உங்க

னுக்குத் தூதாகச சென்ற சிவபெருமானை இணங்கச் செய்யவேண்டும' என்ற சோமாசிமாறர் கருத்தைக குறிப்பித்ததைப்போல இருந்தது" என்றார். தூது வளைப்பாயாக வென்று அததொடரைப் பிரிததுப் பொருளும கூறினர்.

சிலேடைப் பேச்சு

மகா வைத்தியநாதையரும அவருடைய தமைய னும் சிலேடையாகப் பேசுவதில வலலவர்கள.

மேலகரம சுப்பிரமணிய தேசிகர் தென்னாட்டு யாத்திரை சென்றிருநதபோது சிலகாலம மகா வைத் தியநாதையரும அவர் தமையனும உடன சென்ற னர். நானும போயிருநதேன. கமபனேரி புதுக குடி என்ற இடததில நாஙகள மூவரும அணிந திருநத ஏறுமுக ருததிராட்ச கணடியிலிருநத தஙக மூலாஙகொடுதத வெள்ளிவிலலைகளை நீககித தங்க விலலைகளையே போடுமபடி தேசிகர் செய்விததனர். அப்பொழுது இராமஸவாமி ஐயர், "வெள்ளிவிலலை தங்கவிலலை" என்று சாதுரியமாகக கூறி மகிழ் வித்தார்.

ஒருசமயம மகா வைத்தியநாதையர் தம தமைய னர் முதலியோருடன குற்றாலம செலலுமபோது அவருடைய தமையனர், "எவ்வளவு கல தாணடி யிருப்போம?" என்றார், மகா வைததியநாதையர், "எலலாங கலலுததானே!" என்றனர்.

பக்கவாத்தியத் துணைவர்கள்

மகாவைததியநாதையருடன் பககவாத்தியம் வாசிப்பவர்களுககு அவருடைய சம்பநதத்தால்உண டாகும மதிபபு அதிகம. வாததியககாரர்களுடைய திறமையை அவர் உரிய காலங்களில் வெளிப்படுத்தச் செய்து பிரகாசப்படுத்துவார். அவருடைய வினிகை

களில் வாத்தியம் வாசிக்கும் கௌரவத்தைவாத்தியங் களிற் புகழ்பெற்றவர்கள் யாவரும விரும்புவார்கள். அவருடன இருநது பிடில் வாசித்தவர் பலர். அவர்க ளுள், தஞ்சாவூர்ச் சங்கீதவித்துவான் இரட்டைப் பல லவி சிவராமையருடையகுமாரராகிய சுப்பராயரென பவரும, பதினைநது மணடபம துரைசாமி ஐயரென னும் சங்கீதவிததுவானுடைய பேரராகிய சாமப சிவையரென்பவரும, திருககோடிகாவல கிருஷ்ணை யரும முககியமானவர்கள. புகழபெற்ற வீணை வைத்தியநாதையரெனபவர் சிலசமயஙகளில் வீணை வாசிப்பார். சாமரா வென்னும் தஞ்சை மகா ராஷ்டிரர் ஒருவர் பல வருஷஙகள அவருடன் இருநது மிருதஙகம் வாசிததுவநதார். தஞ்சா வூரில இருந்தவரும மிருதஙகம வாசிப்பதில் இணை யற்றவரும வாய்ப்பாடடில வல்லவரும ஆகிய நாராயணசாமி அப்பா எனபவர் சில சமயஙகளில மகா வைத்தியநாதையருடைய வினிகைகளில மிரு தங்கம வாசித்ததுணடு, அககாலங்களில அந்தச் சஙகீத சிகாமணியின் பாட்டைக கேட்டு அவர் அடைநத சநதோஷததிறகு எல்லையிலலை.

மாணாக்கர்கள்

மகா வைத்தியநாதையரிடம சிக்ஷை சொலலிக கொணடவர்கள இராமநாதபுரம் பூசசி ஐயஙகா ரென்னும் ஸ்ரீநிவாசையஙகாரவர்கள், திருபபெருந துறை ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி சிவனவர்கள், சிதம்பரம் அண்ணாமலை சஙகீதக கல்லூரிப் பிரினஸிபால் *ஸ்ரீ சபேசையரவர்கள், உமையாளபுரம் ஸ்ரீ ஸவாமி

---

* இவாகள பல விததுவானகளுடைய கீாததனஙகளைத் தொகுதது ஒரு புஸ்தகம வெளியிட்டிருக்கிறாாகள. அதில ஸ்ரீ மகா வைததியநாதையரும அவருடைய தமையனாரும் இயற் றிய கீாத்தனங்களை காணப்படும.

நாதையரவர்கள் முதலியோர். இவர்களுள் பின்னுள்ள மூவர்களும் இப்பொழுது சங்கீதத்தைப் பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள்.

சந்ததியார்

மகாவைத்தியநாதையருககு வேதாரணிய ஐயர், விசுவநாதையர் எனற இரண்டு குமாரர்கள் இருந்தனர். இருவரும இப்பொழுது இலலை. இருவருடைய சநததியார்களை இப்பொழுது உததியோகங்களில் இருந்து வருகிறார்களை.

தலைமைப்புகழ்

மகாவைததியநாதையருடைய திறமையை அறிநத விததுவான்களை அவருககுமுன பாடுவதற்கு அஞ்சுவார்கள். திருவாவடுதுறை மடத்தில சில சமயஙகளில் சஙகீதவிததுவானகளபாடலாமென்று வருவார்களை. அககாலததில மகா வைததியநாதையர் வநதிருநதால, தஙகள் எண்ணததை வெளியிடாமல், "மகா வைததியநாதையரவர்களுடைய பாட்டைக கேடடுப் போகவநதோம" எனறு சொல்லி விடுவார்களை. அவருடைய காலததிலிருந்த வித்துவான்களிற் பெருமபாலோர் சமஸ்தானஙகளிலும் ஆதீனஙகளிலும் அவர் இலலாத காலத்திலே வநது பாடிப் பரிசுபெற்றனர். அவர் சஙகீதத்தைக் கேட்ட இடததில தஙகளை சஙகீதம் இனிமையைத் தராதென்ற எண்ணமே அதறகுக காரணம். அவர் காலததில் பட்டணம் சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலிய பிரபல வித்துவான்களை இருநதார்கள்.

அவரை ஜயிததததாகச சில விததுவான்கள் வெளியிடங்களிற சொல்லிககொள்வதுண்டு; அஃது உண்மையன்று. அவருடைய தமையனார் மந்திரசக்

தியால மறற விததுவான்களை அடககினரென்று பொறுமைககாரராகிய சிலர் கூறுவர்; அதுவும உணமையன்று.

அவருககு அவர்காலத்தில் இருந்த தலைமை யான புகழ வேறு யாருககும் இல்லை. ஒருமுறை சென்னையிற்சில கனவான்கள் கவர்னருககுவிருநது நடத்தினுர்கள். அந்த விருந்தில ஒரு கர்நாடக சங்கீதககசசேரியை நடததிக கவர்னரை மகிழவிகக அவர்கள் எண்ணினுர்கள். அவ்விருந்துககு வரும் பெரிய கனவான்களுககிடையே பாடும் தகுதியுடைய வர் மகா வைத்தியநாதையரேயென்று தேர்நது அவரை வருவிததுப் பாடச்செய்தார்கள். அவர் அந தசசபையின் பெருமைககு ஏற்றவண்ணம பாடினுர். கவர்னருககுவிருப்பமாக இருககுமென்று இஙகிலீஷ் நோட் முதலியவற்றையும் பாடி மகிழவித்தார். அநத விருந்து எல்லாவகையிலும மேம்பட்டதாகஇருந்தது. அதில் மகா வைத்தியநாதையர் வழங்கிய இசை விருந்து எல்லாவற்றிற்கும கிரீடம் வைத்ததுபோல அமைந்தது. அதுகாறும் கவர்னருககு முன் கர் நாடக சங்கீத வித்துவானகள் பாடியதில்லை யென் பர்; ஆதலின் அந்நிகழச்சியால் மகா வைத்திய நாதையருககு இருந்த மதிப்பு அதிகமாயிற்று.

மகா வைத்தியநாதையர் தாம சென்ற இடங்களி லெல்லாம் சிறப்புப்பெற்றுர். அவர் சங்கீதத்தைக கேட்டபேர்களெல்லாம இன்பககடலில ஆழநதனர். அவர் கதையைக கேட்டவர்களெலலாம சிவபகதி யுணர்சசிபெற்றனர். அவருடைய சங்கீதத்திறமை தமிழ நாட்டிற்குப் புகழை உண்டாககியது; சங்கீத வித்துவான்களுககும் பெருமையை அளித்தது. அவர் இன்றும பலருடைய உள்ளககோயிலகளில தெய்வமாக இருந்து விளங்குகிறுர்.

* "வசையுணருமுழு மூடர் துளைச்செவிக்கும் இன்பன்றி
வழங்கல் செய்யா
இசையுணரு மியலுணர்வுங் கவிநவிலு மியலுணர்வும்
ஈசன் பாத
நசையுணர்வும் வழுவாநன் னடையுணர்வு மோருருவா
நணுகி வந்த
திசையுணரு மிசையுளமா வயித்தியநாதன்"

என்று கும்பகோணம் காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டித ராக இருந்த தியாகராஜ செட்டியார் மனங்கரைந்து அவரைப் பாராட்டி யிருக்கிறார்; அவருடைய உண்மையான உருவம் நான்கு தன்மைகளாலாகியதென்பது இச் செய்யுளிற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவை மூடர்களுக்கும் இன்பந்தரும் சங்கீத ஞானம், அருந்தமிழ்ச் செய்யுள் ஆக்கும் தமிழறிவு, சிவபக்தி, வழுவாத நல்லொழுக்க மென்பவை. இந்த நான்குமே மகா வைத்தியநாதையரின் உருவம். இக் குணங்கள் அழியாதவை, இவை உள்ளவரையில் மகா வைத்தியநாதையரும் அழியா உடம்பினை உடையவரேயாவர்.

* பெரிய புராணக் கீர்த்தனச் சிறப்புப்பாயிரம்.

உ

இந்நூலாசிரியர் இயற்றியுள்ள
வசன நூல்கள்.

1. புத்த சரித்திரம், பௌத்த தர்மம், பௌத்த சங்கம்
2. மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம்
3. உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்
4. ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் 2 பாகங்கள்
5. வித்துவான் தியாகராஜ செட்டியார்
6. கனம் கிருஷ்ணையர்
7. கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்
8. மகா வைத்தியநாதையர்
9. மத்தியார்ச்சுன மான்மியம்
10. நான் கண்டதும் கேட்டதும்
11. புதியதும் பழையதும்
12. நல்லுரைக்கோவை—4 பாகங்கள்
13. நினைவுமஞ்சரி—2 பாகங்கள்
14 திருவள்ளுவரும் திருக்குறளும்

கிடைக்குமிடம்:—
"தியாகராஜ விலாசம்"
67, பிள்ளையார் கோவில் தெரு,
திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

CPW—MS 101—1000—9 45